

7-5/AL 26 336

Délibáb

50
FILLÉR

27.
SZÁM

Honthy Hanna

CSEREBOGÁR,
SÁRGA CSEREBOGÁR
Erzsébetvárosi Színház
(Inkey felv.)

RÁDIÓMŰSOR
JULIUS 3-TÓL 9-IG

Solvolith
fogkrém

D
M
H

M
Es
sárga

A „hi
tulajdonk
zik meg
Erzsébet
padán Je
Mihály n
lanui. A
színházi
adása az
le a rég
A „Cser
bogar” e
nagyoper
jét a ha
Erdélyi
zsébetvá
igazgatój

Az op
produkc
kozás, d
nyokon
mint a k
tek. Ke
lított t
alapja,
kárva n

Tárna
Hanna)
énekes-c
kollégái
színpad
egy ny
kapitán
Minden
amikor
esüebéd
hogy a
előtt m
menjen
köteless
től a h
a hajó
az öreg
(Gyula)

Az éne
Ha

Délibáb

Művészeti, irodalmi,
film és rádió hetilap

Főszerkesztő:

BIBÓ LAJOS

Megjelenik minden szombaton

*

XVIII. évfolyam

Budapest, 1944
július 1.

27. szám

*

Cserebogár, sárga cserebogár

A „hivatalos” pesti nyár tulajdonképpen akkor érkezik meg igazán, amikor az Erzsébetvárosi Színház színpadán felesendülnek Erdélyi Mihály nyári operettjének dalamai. Az idei ligeti, nyári színházi évad bemutató előadása az elmúlt héten zajlott le a régi sikerek jegyében. A „Cserebogár, sárga cserebogár” című háromfelvonásos nagyoperett szövegét és zenéjét a hagyományokhoz híven Erdélyi Mihály, az Erzsébetvárosi Színház sokoldalú igazgatója írta.

Az operett mulattató nyári produkciónak kellemes szórakozás, de teljesen más vágyakon szalad a siker felé, mint a klasszikus nagyoperettek. Kedves, ötletesen bonyolított történetke az operett alapja, megszóva, megpaprikázva mulattató epizódokkal.

Tárnoki Máriát (Honthy Hanna), az országos hírű énekes-csillagot búcsúztatják kollégái. Mária elhagyja a színpadot, mert feleségül ment egy nyugdíjba készülő hajóskapitányhoz (Kertész Dezső). Minden a legszebben indul, amikor a hajón rendezett búcsúest után utasítás érkezik, hogy a kapitány nyugdíjazása előtt még egy tengeri útra menjen el a hajójával. A kötelesség elszakítja egymástól a házaspárt: a férj elindul a hajóval, a felesége pedig az öreg kormányos (Csontos Gyula) kíséretében elutazik

Az énekesnő és férje (Honthy Hanna és Kertész Dezső)

Az öreg kormányos az élményeiről mesél (Honthy Hanna és Csörtös Gyula)

járja zalavári birtokára. Az eladósodott birtok vezetése sok gondot okoz a lelkiismeretes Máriának, aki becsülettel dolgozik és szerelmes szívvel várja férjét. Sajnos, a bekövetkező iragédia megakasztja a szépen indult új életet. A hajó nem tér vissza és vele eltűnik a kapitány is. Mária, hogy az eladósodott birtokot megmentse és gyermeke jövőjét biztosítsa, elhatározza, hogy visszatér a színpadra. Négy év után váratlanul belöppan a halottnak hitt férj. Egy pillanatra úgy látszik, hogy

Mária színpadralépése szakítást eredményez, de az öreg kormányos megmenti a helyzetet. A férj boldogan öleli magához Máriát és kisfiukat. Körülbelül így foglathatnánk össze röviden a darab meséjét, amelynek keretein belül egy „jópoza” földbirtokos (Bílicsi Tivadar), egy izgága, erőszakos kis riporternő (Fejes Teri), a pártában maradt vénlány (Somogyi Nusi), a csinos kis cselédlány (Rév Erzi) és a lódoktor (Olasz Lajos) mulattatják a közönséget.

A riporternő és vidéki földbirtokos udvarlója (Fejes Teri és Bílicsi Tivadar)

Az utolsó interjú (Honthy Hanna és Fejes Teri)

Piri és Matyi, a táncos szerelmespár (Rév Erzi és Csányi László)

Az oper
Hanna, a
tel, elbáj
remek ho
életre - M
nere. Ke
szerepben
munkát h
a dörmö
figuráját
tőle meg
gel és m
szerepben
kítőrével
viselője
Tivadar
tőse. Mi
latuk a
ban áll
médiázás
nének. S
tában me
ban vihar

A nyug
jes
(

ben, ho
mányos
két evli
dóságá
eserjes
repében
ludását
avatott
már az
ségül v
szálat.
szerepl
karsú
jelenség
színész
jének s
lő), a
pében
kaptun
formál
repében

Az operett főerőssége Honthy Hanna, aki fiatalos lendülettel, elbájoló kedvességgel és remek hanganyaggal kelti életre Máriát alakját. Partnerre, Kertész Dezső, a férj szerepében becsületes színészi munkát hozott. Csontos Gyula a dörmögő öreg kormányos figuráját elevenítette meg a tőle megszokott közvetlenséggel és még az ilyen epizód-szerepekben is megdöbbentő alkállyal. A humor főképviselője az operettben Bilcsi Tivadar és Fejes Teri ketőse. Minden szavuk, mozdulatuk a mulattatás szolgálatában áll anélkül, hogy a komédiázás útvesztőjébe tévednének. Somogyi Nusi a pártaiban maradt vénlány alakjában viharzott végig az operett-

A „Badaesonyi szüret” nagyjelenete (Honthy Hanna)

A nyugdíjas kormányos teljes halászfelszereléssel (Honthy Hanna)

A mulatós férj és a kardos menyecske (Török Hona és Bilcsi Tivadar)

Livia. Hasonlóképpen díszrelet érdemel Galamb György is.

A rendkívül népes szereplőgárdából kiemeljük még Zala Karola, Gögg Zsuzsa, Szalontay Irén, Bellányi Katalin, Szehellédy István, Vörös Imre és Beregi József nevét.

A darab rendezése néhány kisiklástól eltekintve, jó. Szépek Bercsényi Tibor díszletei. A rendőrség szimfónikus zenekarát Bánfalvi Miklós vezényelte.

Száz szónak is egy a vége: az Erzsébetvárosi Színház operettje kedves és mulatságos. Nyugodtan megállapíthatjuk, hogy jó nyári színházi szórakozás.

DÁLOKY JÁNOS

ben, hogy végül az öreg kormányos oldalán megtalálja két évtized előtt elvesztett boldogságát. Rév Erzsébet egy kis cserjes falusi kislány szerepében csillogtatta meg tánc-ludását Csányi László szakavatott vezetése mellett, aki már az operett közepén feleségül veszi a kis falusi virágszálat. Őde színfolt volt a szereplők között a tehetséges, karsú Török Hona: bájos jelenség, jó színésznő. A színésznő kikoszorózott kőrő-jének szerepében, Nádor Jenő-lől, a falusi állatorvos szerepében pedig Olasz Lajostól kaptunk díszreteméltő, jól-jormált alakítást. Rövid szerepében is fellépett Miklós

A szigorú Babi és a könnyelmű Berci (Somogyi Nusi és Bilcsi Tivadar)

VAD-ÉSVÉDŐBESZÉD a magyar film ügyében

ELMONDJA: HEGEDŰS TIBOR

Hegedűs Tibor

Nagyon nehéz nekem a filmkérdéshez hozzászólni, mert hiszen a filuszakemberek közül akárci a fejemhez vághatja: „Ez akar a filmről beszélni, aki életében nem rendezett öt filmet többet?” — De talán az, aki távolabbról nézi a dolgokat, jobban látja és esetleg megszívlelhető tanácsokkal jobban tud hozzászólni a kérdéshez...

Figyelmesen elolvastam az összes eddigi vonatkozó cikkeket és nem akarom ismételní, mennyire igaz az idő- és pénzhiány, az előkészítés hiánya, igaz, amit egy filmelődáson Lohr Ferenc mondott és igaza van Erdélyi dr.-nak, aki a filmgyártók érdekében a mozikk szaporítását és a helyárák emelését követelte.

Én itt, a színház és film határmezsgyéjén (úgyis mint akadémiai tanár) azt mondom, hogy mindennek előtt meg kell csinálni a két év óta bölezen elhatározott és előkészített magyar és külföldi szakemberek bevonásával megszervezendő film-akadémiát, mert csak tudással, továbbképzéssel, utánpótlás-képzéssel lehet

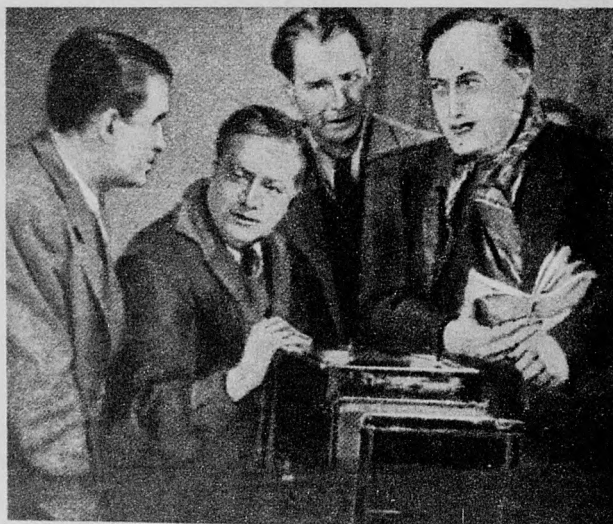
előre jutni és lehet a magyar filmgyártás jövőjéről beszélni. Ez esetben megszűnnek azok az anomáliák, hogy más pályákról, vagy érettségi elől bukásgyanus fiatal emberek protekcióval előzönöljék a filmgyárakat és (tisztetel a kivételnek) mint filmasszisztensek egyebet sem csinálnak, mint protekciós autókön csinos statisztalányokat fuvaroznak és ha a rendező keresi őket, sürgősen eltűnnek az irodában, úgy hogy ne lehessen a gyár területén megtalálni őket...

Amit ezután elmondok, az inkább anekdóta, nem akarok vele senkit se bántani.

Legutolsó filmemnél például, noha legalább négy-öt ember sürgött-forgott körülöttem (a gyártó előzékenysége folytán), mégis előfordult, hogy az egyik jelenetet a főszereplő ingujjban kezdte és egy pillanat múlva kabátban folytatta. Csak nagy nehézségek árán sikerült egy osztóképet közé iktatnom. Ez azért történhetett meg, mert a két jelenet felvétele között több nap telt el és segédrendezőim nem vettek maguknak annyi fáradságot, hogy a főszereplő öltözködését pontosan bejegyezve, figyelmeztettek volna erre a hibára, amiért természetesen én is felelős vagyok.

A másik esetem oka a háborús viszonyokban kerecsendő. Egy nagyon szépen fotografált és gonddal elkészített jelenetnek a hangszalagja a laboratóriumban eltűnt és két nap múlva nagyszepege bevallották, hogy előhívás közben tönkrement. De akkorra már a díszletet lebontották és így nem lehetett a felvételt megismételní, hanem a szereplők számozgás után mondták be a szöveget, ami tekintettel arra, hogy csupa nagy beállításból állott a jelenet, nem valami fényesen sikerült és így a film kezdeti hatását rontotta.

Vagy hirtelen eszembe jut egy harmadik eset. Ami-

Megbeszélés a felvétel előtt

kor az egyik jelenet, illetve az egyik szereplő hangsúlyozására szerettem volna egy kisgyermek látószögéből, zsámolymagasságból, alulról fölfelé fotografálni az egyik figurát, hogy annak ijesztő megjelenése a torz felvételi síkban jobban hasson. Erre azt a feleletet kaptam, a felvételt nem lehet megcsinálni, mert rövid a díszlet és így a háttér nem elég magas a gép látószögét tekintve. Mivel pedig a fal mögött álló emelvények felépítése, illetve meghosszabbítása (amikre át kellett volna tenni a lámpákat) fél napot vett volna igénybe, le kellett mondanom a szépnek ígérkező felvételekről...

Szerény véleményem szerint, ha a Filmakadémia létrejön, ezek a problémák maguktól megoldódnak, mert az alaposan képzett szakemberekkel a hibák könnyen kiküszöbölhetők és az előkészítő munkák is alaposabbak. A tervező a díszlettervet nem egy perccel felvétel előtt mutatja meg.

Meg lehetne oldani az áldatlan harcot film és színház között és fel lehetne nevelni egy csak filmező generációt: színészeket, akik nem csapják be a színházat a filmgyárakban elvégzett munka után fáradt színpadi játékkal, sem a filmgyártót azzal, hogy „nem vagyok benne az új darabban, egész nap ráérek, nem próbálok...” — egészen az előleg felvételéig és azután a harmadik napon a felvételvezető egy halk telefonüzenést kap, hogy „holnap csak ebéd után tudok kimenni a gyárba, mert a színházban fontos próbám van és a rendező és az igazgató nem enged el.” Gondoskodni lehet a rendező-utánpótlásról, aki a filmnél mégis csak az első ember, — minden rajta múlik! — végig lehet vezetni egy operátort, egy filmvágót, egy produkció-

Jelenet a „Tavaszi szonáta” e. Hegedüs-filmből (Szörényi Éva, Földényi László és v. Benkő Gyula)

vezető- és egy rendező-tanfolyamot. De szerintem komoly előadásokat kellene tartani film dramaturgiából (filmkönyvirásból is!), amely tanfolyamot a filmírókon és dramaturgokon kívül a filmrendezőknél is látogatniok kellene.

Mondom, mindezt két évvel ezelőtt a minisztériumban nagy érdeklődés mellett tárgyalni kezdtük és nagyrészt el is határoztuk, de ez is, mint amnyi más szép terv, régi rossz szokás szerint megfeneklett valahol és a terv terv maradt.

Jelenet a „Sári bíró” e. filmből (Máty Gerő, Lázár Mária, v. Gozmány György, Kelemen Éva és Pataky Miklós)

Szakítok magával

Letraz-vígjáték a Márkus Parkszínházban

Úgyes ember ez a Franciaországban bizonyára nem nagyon ismert monsieur Letraz, aki nálunk Budapesten már annyiszor oldotta meg nyári színházaink gondjait. Letraz úrnak csupán egy csavaros eszé, tehetséges, ügyestollú magyar átdolgozóra van szüksége s máris olyan pattogó ritmusú, meglepetés-vermekkel telisított vígjátékot ajándékozik a pesti közönségnek, melynek láttára megpezsztül ereinkben a vér, könnyzacskóinkból megindul a nevetés előcsalta könnyzáró és amikor a három kerekded felvonásra szabott

Az életrekelte nemlétező Frederika és a két elképedt jóbarát
(Nagyajtay György, Simor Erzsi, Perényi László)

móka végén otthagyjuk a nézőteret, okvetlenül megállapítjuk, hogy kitűnően mulattunk. Így van ez a Márkus Parkszínház idénynyitó újodtségánál is, amely minden valószínűség szerint nemesak nyitotta az idényt, hanem zárni is fogja. Remek párizsi művészlakást varázsolt Letraz, illetve fordítója, Kovács Aladár a színpadra, ahol kissé modernizált murgeri környezetben egy ifjú regényíró éldegél temperamentumos menyasszonyával, Mimi-vel. Az ifjú író (Perényi László) ágrólszakadt, becsületes teremtés, akit féltékeny arája (Turay Ida) esküvőre akar vonsozni. Az esküvő részben azért sürgős, mert az író-

A vadmeszka vérmérsékletű menyasszony és a mecénás
(Turay Ida, Kovács Károly)

nak van egy Frederika nevű szerelme, akihez a rajongó levelek tucatját intézi. Ez a Frederika nem is él, csupán a költő agyában született, amolyan „álmok asszonya” valaki, akit képzelte magának. A féltékeny ara azonban örjög Frederika miatt, mire az író barátjának (Nagyajtay György) ötlete támad, hogy egy szende, szőke kis hölgy-ismerősével játszassák el Frederika szerepét. A kislány (Hámory Eta) fel is jön az íróhoz és megjátssza a menyasszony megnyugtatására a nagy szakítást. Ezzel rendben is lenne az ügy, ha Letraz úr jóvoltából az ál Frederika bele nem szeretne az íróba. De beleszeret és ezenkívül beüt a mennykő is. Megjelenik az igazi Frederika a divatos színésznő (Simor Erzsi) képében, akinek egy öreg gróffal való remek házasságát teszi tönkre az író levéláradata.

Itt van hát ez a vidám bonyodalom tömkeleg, amelynek gordiusi csomójából az ötleteknek és a vidám helyzeteknek valóságos tűzesője szikrázik, villog a

nagyérdem
Mimi, Tur
a kavaro
letes köz
tombolása
kedésével,
val alapo
nézők n
örök Tur
valóságga
padot s ez
ragadja
Simor E
szépsége
nyesül eb
bott szere
kel s mi
szebben
nézsi ké
csillogtat
női főszer
Eta jól m

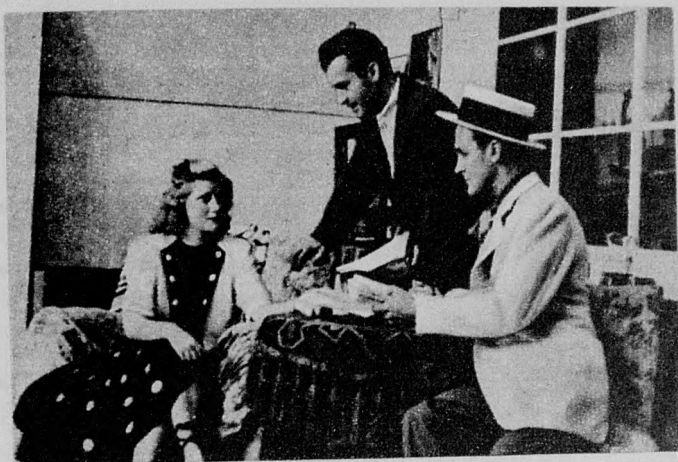

Az iga

hamvas
lenség
bele t
együtt
tehetsé
a félsze
Nagyaj
legkitű
szeinkr

A két
kissé a
Ida, K

nagyérdemű közönség elé. Mimi, Turay Ida áll ennek a kavarodásnak a szédületes középpontjában és tombolásával, féltékenykedésével, ugrabugrálásával alaposan elfárasztja a nézők nevetőizmait. Az örök Turay remek humora valósággal uralja a színpadot s ez a varázs magával ragadja a többieket is. Simor Erzszi illúziótkeltő szépsége nagyszerűen érvényesül ebben a testére szabott szerepben. Táncol, énekel s mindezenfelül egyre szebben kibontakozó színészi képességeit is megcsillogtatja. A harmadik női főszereplő a kis Hámory Eta jól mozog a színpadon,

Az író és barátja megbeszéli a haditervet az ál Frederikával (Hámory Eta, Nagyajtay György, Perényi László)

Az igazi Frederika és az író (Simor Erzszi, Perényi László)

hamvas, rokonszenves jelenség és bizonyos, hogy bele tud csiszolódni az együttesbe. Perényi László tehetségesen formálta meg a félszeg fiatal író alakját. Nagyajtay György egyike legkitűnőbb fiatal színészeinknek, akinek sokol-

dalú tehetsége valósággal nélkülözhetetlen a könnyebb fajsúlyú daraboknál. Kovács Károly rikító színekkel megfestett ál-írója tökéletes volt. Hogy a jó színész kis szerepben is meg tudja mutatni képességeit, annak legszebb példája Kőváry Gyula alakítása. Néhány percig volt csak színpadon, de mégis megérdemelten kapta a közönség tapsait.

Csanak Béla muzsikája mindvégig friss, hangulatos. Néhány száma bizonyára rövidesen népszerű lesz Budapesten. A Márkus Parkszínház újdonsága kellemes nyári szórakozást ígér.

GYÖRGY LÁSZLÓ

A két menyasszony és a kissé agg vőlegény (Turay Ida, Kőváry Gyula, Simor Erzszi)

FILMKRITIKÁK

Nem angyalok az asszonyok

Willy Forst új filmje eleven rendezésével, jó humorával, s néhány igazán filmszerű, ragyogó ötletével emelkedik ki az átlagos vígjátékok sorából. Igen érdekesen állítja be azt a kavargást, amely az Óceánjárón utazó híres filmrendező körül támad azoknak a hölgyeknek részéről, akik filmszínésznők akarnak lenni. Az alapötlet, ami a játékot elindítja, egészen eredeti. Este a hajó fedélzetén drámai párbeszéd hangzik el: a detektív le akarja tartóztatni azt a szép fiatal asszonyt, akit férje meggyilkolásával vádolnak. Az asszony önvédelemre hivatkozik s könyörögve kéri a detektívet, hogy legalább addig hagyja szabaddában, amíg a hajó partot ér. Ennek a jelenetnek csak egy tanúja van, a rendező. A vígjátéki fordulatok ezután abból származnak, hogy a letartóztatási jelenet csak játék volt, az „asszony”-nak nincsen férje, akit meggyilkolhatott volna. Remek filmötlet a játék végén a hamis házasságkötés a filmgyár kulisszái között. A szép szőke asszonyt a kitűnő Marta Harell, a rendezőt a rokonszenves, férfias Axel von Ambesser alakítja. A nemrég felfedezett Margot Hielscher egy dívozott játszik aranyosan, kedvesen.

Német
vígjáték

Szív és dal

Kisebb jelentőségű, nem igényes, de eléggé szórakoztató svéd vígjáték sok zenével, ami azonban egyáltalán nem nevezhető színvonalasnak. A szerzők az izes humorral is részben adósak maradtak, viszont a filmből kiérezhető, hogy úgy a szövegíró, mint a rendező választékos eszközökkel igyekeztek dolgozni. A történet kiindulópontja az északi hegyek közé zárt tiszta kis falu, ahová egy napon szintársulat érkezik. Egy istenáldotta tehetségű, falusi kislány hangjára felfigyelnek a színészek s azt ajánlják neki, hogy képeztesse magát, mert karrier vár rá. Ezt a karriert el is éri, nem jut ugyan túlmagasra, csak jazzénekesnő lesz belőle, de ez sikert jelent számára, s a végén a szerelmi síkon is rendbe jönnek a dolgok, a leány megtalálja a párját. A falusi pacstírtát a hazájában igen népszerű Alice Babs játssza. Nem nagy színésznő, viszont igen szép, árad belőle a fiatalosság és a belső tisztaság s emellett jól énekel. Nils Kihlberg, akit az „Andante” című filmben előnyösen ismertünk meg, alakítja az állástalan karmestert, akivel a leány együtt vívja meg az érvényesülésért folytatott nehéz küzdelmet. Gunnar Röglund a szerelmes falusi legény lelkivilágának érzékeltetésével nem mindennapi jellemábrázoló készségről tesz tanuságot.

Kállay István

Svéd film
sok zenével

M

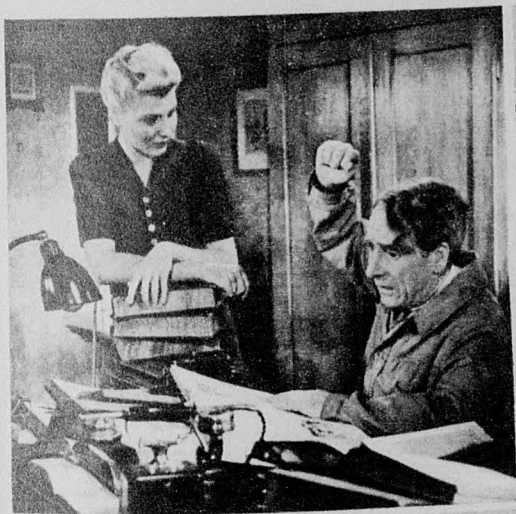
Winn
német
dekes
rövid

Műkedvelő szélhámos

A Berlin-film páratlanul ötletes, mulatságos vígjátékában Winnie Markus, a nálunk is népszerű, tehetséges, fiatal és szép német színésznő játssza a női főszerepet. Partnere Hans Holt. Érdekes komikus szerepet alakít a kitűnő Paul Kemp. Az újdonság rövidesen bemutatásra kerül.

Az első és a legutolsó Nylas Misi kép (Vaszary Piri)

Egy kis uzsonna az első bemutató után a debreceni kislányokkal (középen Vaszary Piri)

Nylas Misi

PÁLYAFUTÁSA
200 ELŐADÁSON ÁT

Az egykori Nemzeti Színházban talán éppen Móricz Zsigmond „Légy jó mindhalálig”-ja volt a legbensőségesebb siker. Az volt a legnagyobb meglepetés benne, hogy az addig humoros és epizódszerepekre beállított Vaszary Piri drámai főszerepben mutatkozott itt be s olyan elsőprős sikerrel, hogy ettől az alakításától az európai vendégek — a nagy nyugati színhadok méretei szerint gondolkodva — el voltak ragadtatva. Külseje, termete, nagysága és egész lelki habitusa pompásan illett ennek a kis, finomlelkű gyermeknek a megjelenítéséhez, akiben az első öszszeütközés, a felnőttekben való esalódás drámai gejzirként tör ki és

Nylas Misi (Vaszary Piri) két elragadó esemétéje

„nem akar többé felnőtt lenni!”

A debreceni kollégium négy százéves árnyékában lezajló történet Móricz Zsigmond legjobb színházi műve s a bemutató óta rendkívüli pályafutást végzett.

Most, hogy a napokban a rádió útján elérkezett a 200-ik előadáshoz, bemutatjuk képeken is az egyik legérdekesebb drámai karakteralakítást, amely az utolsó húsz évben egész Budapestet elbűvölte...

Mária
fogja meg
valaki let
mosolyog
Aztán
ban eget
Érde
Aztán
egész éle
vonásaira
Az e
szinte mi
a leány
És m
szinte be
felül talá
A n
A fé
— K
A h
kat kere
Egy lépé
nek és
ideje. Á
len ver
Már
órával e
Az
Az
—
A
nemcsa
És
Ha
önmaga
Bé
—
de eng
A f
K
A
lesnie
—
Sá
A
önmag
hajrá!
M
hoz és

Alkonyat előtt

REGÉNY. — IRTA: ROZVÁNYI VILMOS (3.)

Mária most már hagyja a férfit beszélni, hogy az „ezentúl élete legzseniálisabb képeit fogja megfesteni — őmíatta. Amit eddig csinált, csak játék volt. Ő ebben a pillanatban más valaki lett. Az élete ezzel a nappal óriásit nőtt s ő együtt nő vele. Mária higgyen neki és ne mosolyogjon . . .“

Aztán könnyes hála csillan a férfi szemében, a hangjában fülledt vallomás, a fogadkozásai-ban eget vívó szándék s mindez együtt nagyon szép.

Érdemes volt idáig eljutni, de Mária mosolyog.

Aztán mennek fel a lépcsőn lassú tétovázással, minden egyébéről beszélgetnek, csak „az egész életéről“ nem. Sándor kifulladt s érzi, hogy közömbös dolgokról kell beszélnie, mert Mária vonásaira valami különös hidegséget lát ráfagyni.

Az első emeleten megállnak s most már Mária is liheg. De csak a lépcsőjárástól. Belül szinte minden feszültsége felengedett már. Sándor feléje nyúl, hogy újra útnak indítsa, de már a leány hideg nézésétől is visszahull a keze.

És mennek tovább. Mária számára egyre semmitmondóbb az út, Sándor viszont már megint szinte beleraked a suttogásba, hogy milyen gyönyörű ez: lépni együtt és majd csak fönt, legfelül találkozni.

A második emeleten Mária most már nyíltan, szinte tüntetően nézi meg a karóráját.

A férfi ijedten figyelni mozdulatát:

— Miért nézi az órát?

A hangja rémült is, fenyegető is. Szeme pedig szinte kidagad gödréből. Mária óvatos szavakat keres, mert látja: messzebb ment a kelleténél. Utálja is magát már s ettől nem tud szabadulni. Egy lépést sem lett volna szabad megtenni ebből az egész útból. De most nem szabad már nyersnek és gonoszknak lennie. Előbb arra gondolt, hogy egyszerűen csak ennyit mond: nincs már ideje. Ám most már nem teheti. Nem szabad útnie, bár a férfi egész viselkedése szinte egyetlen verés volt a számára.

Már az út egész második felén arra az emberre gondolt, aki nem tud így lihegni, aki egy órával ezelőtt goromba volt hozzá s az a gorombaság volt a vallomása.

Az vallomás volt! . . .

Az elébb onnan menekült, most innen kell becsülettel elkerülnie valahogy.

— Ma nem tudok felmenni . . .

A „még“ szót is hozzá akarta mondani, csillapítóul, de az már hazugság lett volna. Mert nemcsak, hogy „még“, de már soha többé nem tudna felmenni abba a műterembe.

És talán a laboratóriumba vissza sem!

Ha most nézne abba az utcai drogéria-tükörbe, micsoda rettenetes, gúnyos grimaszt vágna önmaga felé.

Böcsúzóul kezét nyújt a férfi felé:

— Tegye meg, hogy szó nélkül elenged . . . Tudom, hogy nekem ugorhatna és megverhetne, de engedjen el úgy, hogy nem haragszik rám.

A fájdalom olyan lenyűgöző volt ezen a szép arcon, hogy a férfi minden vad indulata meglapult.

Kezet nyújtott s Mária megindulhatott lefelé.

A férfi érezte, hogy nem szabad utána indulnia. Ott kell maradnia a lépcsőn és lélegzetfojtva lesnie a lány minden lépését.

— Ugy-e hazamegy?

Sándor azt is megértette, hogy Mária most nem tud felelni.

Amikor a lány az utcára ér, már vége minden biztonságérzetének. Megpróbálja gúnyolni önmagát: „Oh, öntudatos Mária, milyen biztos vagy magad felől, huj, huj! . . . Sőt, huj, huj, hajrá! . . . Kis masamódok kergülnek meg ilyen ostobán.“

Mert csakugyan, mit mondott neki a tanár úr, hogy ilyen szédült érzésekkel rohant Sándor-hoz és rögtön női fölényét próbálgatta, a szépség fölényét próbálgatta azon a nagy gyereken?

A szépsége szerepét ki akarta zárni az életéből, s most itt van egy sereg zuhatagként ráomló érzése, amelyben egyedüli megoldásként kapaszkodik: éppen a szépségébe.

Micsoda ostobaság volt, csak úgy kimondani önmagának, hogy őt szeretik: a professzor is, Sándor is? Hát mondta valamelyik? A professzor egy szóval sem mondta. Sándor pedig úgy mondta, sőt játszott, ahogy máskor is szokta... No nem, nem. Ez azért más volt mégis!

„Mária!...“

Most csendül megint a fülébe a professzor hangja, ahogy keresztnevét kimondja. De ez a csendülés nem az emlékezeté, hanem a fülébe most ütődik, egészen új élménnyel, úgyhogy ijedten megfordul s keresi a tanár urat.

Néhány közömbös arc úszik szeme előtt s nincs köztük a professzoré. Egy-két férfitekintet siklik meglepetten alakjáról az arcára s megcsodálja.

Mintha szemmelverés elől menekülne, úgy rohan tovább.

Ha nem az utcán volna, fölsírna keserűségében. Vég-eredményben a professzortól sem kapott más vallomást, mint — a nézését.

És az ideges gorombaságot!

Ezen újra mosolyog és gondolkodik. De ahogy odáig ér, hogy az az ember, aki előtt az ő lelke mélyen és alázatosan meghajlik már évek óta, ma feléje mozdult nyilvánvaló jelekkel, a kezét fogta, mélyen és tisztán a szemébe nézett, visszatartott szavakat, amelyeknek a kiadását már úgysem tarthatja soká: Máriát újra sírni való kedv fojtog

gatja... Hát megőrült ő? Miért rohant el erre a Sándorral való buta játékra éppen ma?

Elgondolja, mi lett volna szép: Ottmaradni a laboratóriumban a megkívánt és megkért leány alázatosságával, ottmaradni kis cselédnek a gondolkodás és tudás ama szédítően szép világában, ahol az az ember él; egy útemre lélegzeni vele; azá hajlani, gyűrődni, gyötrődni, amivé ő akarja; cserebecécók nélkül akár az életét odaadná érte s ha úgy kéri, ahogy elfogadható, akkor... Ez lett volna szép!

Nem ezt csinálta... Ő kísérletezett: „tudóskodott“ az élettel. Kísérletezett. Elrohant megtudni a szépségéről, olyan erejű-e még, mint volt. Megkínzott egy becsületes, jóízű, jólelkű embert. Csak úgy hirtelen, „utcán át“, notórius részeket módjára... Brrr!

Vissza lehet még menni a laboratóriumba?... Ahhoz az emberhez?... Emberhez!

Vad kiáltás lett benne a professzornak ez a megnevezése: Ember.

Szeme elé kapja a karóráját: már rohannia kellene, hogy idejében visszaérkezzék hozzá.

Ehelyett megtorpan, megáll, mint a csínytevő gyerek, aki nem mer hazamenni, mert hátha otthon már tudják, mit csinált.

— Csak egy szóval mondott volna többet! — haragszik meg szelíden, igazi nő módjára végül is a professzorra.

Igen, akkor ő el sem indult volna a laboratóriumból. A Feri laboráns első szavára visszafordult volna...

Ez a mentegetőzés aztán csakugyan kiségit tehetetlenségéből.

— Hazamegyek!

Észre sem veszi, milyen furcsa szót gondolt arra, hogy visszaindul — a laboratóriumba:

— Haza!...

IV.

Feri idegesen topog már az ajtó előtt. Ijéd susogással fogadja:

— Jaj, Istenem, tesszen már jönni...

Mária idegesen összevonja szemöldökét s rászól Ferire, de mosolyog:

— Mit „jajistenemezik“ maga itt ma már egész nap!...

Jó hangosan mondta, hogy önbizalmát visszakapja a remegő belépéshez. Mert határozott hangja ellenére térdei bizony megremegnek. Feri ijéd ajtótarása becsukódik mögötte és ő kesztyűvel, kézitáskával foglalja magát, ahogy apróságokban hibás asszonyok szokták, ha hazatérnek. Gyors, közömbös szavakat indít, hogy biztonságát el ne veszítse:

— Bocsásson meg, professzor úr, egy kicsit elkéstem...

— Mit bocsássak meg?... Nem szokott sohasem visszajönni és nem is kötelessége.

Hangban, mosolyban, mély férfiszomorúság. És megint egy megkínzott férfi szomorúsága!... Mária, amikor kalapját elegáns mozdulattal lelendíti fejéről, érzi, hogy a mozdulatot csak nagy erőfeszítéssel tudja befejezni. Soha még ilyen jelentéktelennek és „közönségesnek” nem látta magát.

Óh, a szerelemhez kicsit közönségesnek kell lenni, de nem így!... Most veszít el mindent, mert már nem tudja akarni, hogy szeressék. Egyetlen mentsége még önmaga előtt, hogy ne akarja.

Sőt, védekezni fog... Most lesz utálatos!
Aztán nem volt ereje mégsem újra játékba kezdeni evvel a férfival is. Csöndesen leteszi a kabátját s egyetlen reménye, hogy a professzor újra gorombaságokat mondjon neki. Riadtan veszi észre, hogy a laboráns az előbbi, rosszul sikerült kísérlet után még nem takarított el semmit. Mindent otthagytott.

Anélkül, hogy maga is tudná, mit csinál, felgyüri a közben magára kanyarított fehér köpeny ujját s nekiáll a lombikok kiöblítésének.

A professzor nevetése eszméleti magára:

— Jó ég, mit csinál maga, Mária?

— Hogy mit csinálók? — csodálkozik vissza a válla fölött s nem érti a férfi nevetését, de a keze közben gépiesen végzi munkáját.

— Maga ennyire házias? — köti meg gunyorgó kedvét a professzor makacsul.

Mária még mindig nem kap észbe, mi van rajta mulatni való.

— Hogyhogy házias? — kérdi őszinte ámulattal.

— Ugy nekiáll mosogatni, hogy egyenesen megrémít.

Csakugyan, hiszen ez nem az ő dolga. Átveszi a professzor nevetését, mert anélkül lehetetlen helyzetbe kerülne. Aztán mintha távoli emlékek kongának különös, intő hangszóval a lelkén, hirtelen elkomolyodik.

— Furcsa ez nagyon — susogja halkan.

— Furcsa bizony — csitul feszült figyelemre hirtelen a professzor jókedve is, — de maga most valami másra gondol. Gyorsan mondja meg!

— Otthon, anyunál...

Aztán nem akarja folytatni. A tudós professzor azonban szinte gyerekes macacssággal un-szolja:

— Mondja gyorsan...

Mária felhúzza a vállát s ütődéstől félőn, de azért megmondja:

— Otthon, ha elkéstem gyerekkoromban, akkor szoktam gyorsan valami házimunkába fogni, hogy ne kapjak ki nagyon.

Nem bírja tovább... Gondolkodni és beszéltetni akarja a professzort... Örül, hogy erre ilyen különös lehetőséget nyitott. A tudós hosszan, némán néz a szemébe s még mindig mosolyogni igyekszik.

— Ha jól tudom, itt most nincs közelben az anyukája...

— Mégis úgy érzem magam, mint akkor.

Szinte dacos volt, ahogy ezt kimondta. Kihívó. Akárki ezt vágta volna oda: „Gondolkodj te! Mit faggatsz engem?”

Most ő akart magáról árulkodni a viselkedésével.

Sikerült. A professzor egészen elkomorodott a feszült figyelemben s érzéseinek föl-fölszökő hullámai, mint kemény sziklafalat, csapkodják a torkát.

Hosszú, nehéz a csönd közöttük. A férfi homloka el-elborul, ahogy újra, meg újra visszanyeli a szavakat, amelyektől mind a ketten félnek. Ám már a csend válik tűrhetetlenné s legalább valamit ki kell mondani gondolataiból:

— Örülhetek én ennek? — zúdul nagy lélegzet az alig hallható kérdés mellé.

(Folytatjuk)

A magyart oktatófilm

A kötelező filmoktatásban a második helyet vívtuk ki az európai nemzetek sorában

Az iskolán kívüli népművelés ma már szerves mederben halad célja megvalósítása felé. Egy a keresztény világnézetében és nemzeti érzésében megerősített, anyagilag minél gazdagabb és öntudatosabb, lelkileg is művelt magyar társadalom kialakítása ez a cél. Mindenki előtt közismert, hogy ezt a célját állami, egyházi és társadalmi ro-

Az Oktatófilm Kirendeltség vetítőterme

közép- és középfokú iskola használja rendszeresen az oklató filmet, de folyamatban van már a népiskolák filmoktatásának megszervezése is. Kötelezően elrendelt filmoktatásunkkal és annak felszerelésével, melyek közül csak a 320 darab, 20-50 másolattal rendelkező oktatófilmet említjük meg, — a második helyet vívtuk ki az európai nemzetek sorában. A népművelési filmet nem egy vidékről beérkező jelentős korszakalkotónak mondja.

Készülnek a filmesomagok

A javítóműhely munka közben

nalon valósítja meg előadásokkal, tanfolyamokkal, műkedvelő és népi színjátékokkal, zenével, dalárdák alapításával, irodalmi és művészeti estekkel, filmmel és rádióval, vándorkönyvtárakkal, vándormúzeumokkal és tanulmányi kirándulásokkal. Erről a sokrétű munkáról tartott rendkívül érdekes és elsősorban is nemzeti érdeklődésre számot tartó előadást Bisztray Gyula dr., miniszteri osztálytanácsos. Ma már széltében alkalmazzák a filmet, mint a tanítás eszközeit az iskolákban is. Magyarországon eddig közel 800

K E
Madách
színművel
gédia" ja
nyolcszár
ják. A
Antal ren

Jubileu
hétlen a
Színházb
burg gró
játsszoltá

Budape
színházár
lyáza! é
pen meg
senki...

Sonlay
berben
dik vés
A szính
lomból

M. Horvát a Tá

Vitéz

KÉPES HÍRADÓ

Madách halhatatlan színművét, „Az ember tragédiá”-ját az ősszel Spanyolországban is bemutatják. A darabot Németh Antal rendezi.

Jubiläum volt az elmúlt héten a Fővárosi Operett Színházban. A „Luxemburg grófja”-t ötvenedszer játszották.

Budapest egyetlen revüszínházára idáig hét pályázat érkezett. Csak éppen megnyitni nem akarja senki...

Somlay Artúr szeptemberben kezdi meg huszadik évadja szezonját. A színház ebből az alkalomból felújítja Shakes-

Vitéz Imrédy Béla közgazdasági miniszter nagy beszédet mondott a Keleti Arcvonal Bajtársi Szövetségének nagygyűlésén (MFI felv.)

peare „Lear király” című színművét Somlay Artúrral a címszerepben.

A Színművészeti Kamara legutóbbi ülésén felvette tagjai sorába Szellay Alizt és Hertelendy Hannát.

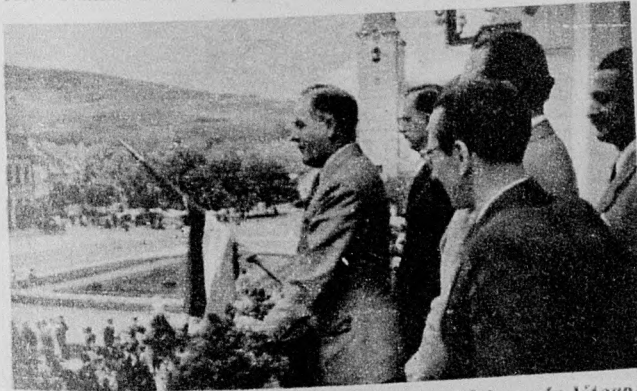
Vaszary János a legdíratosabb szerző Németországban. Berlinben most mutatták be a „Szép az élet” című szatiráját. Ezenkívül a Tobis megrendezte a „Kölesönadott élet” és a „Házassággal kezdődik” című filmek újrafilmesítési jogát. Vaszarinak még a filmjeit is megfilmesítik...

Kormos Márta Páger Antallal együtt szerepelt az „Egy nap a világ” kolozsvári előadásán. A tehetséges fiatal színésznőt egyébként most szerződtették egy új magyar film főszerepére (Inkey felv.)

M. Horváth József Kolozsvárott a Tannhäuserben lépett fel

Vitéz Jaross Andor belügyminiszter vidéki útja során látogatást tett Székelyudvarhelyen (MFI felv.)

Kolozsvári tudósítónk jelenti:

A kolozsvári Nemzeti Színház operaegyüttesének évadzáró bemutató előadása a „Tannhäuser” volt. Közel négyhónapos előkészület után került színre a ragyogó Wagner-mű, melynek hibátlan tolmácsolása érdekében Vaszy Viktor zenei főigazgató-karnagy, Vitéz Tibor rendező és az együttes tagjai tudásuk, felkészültségük, művészetet szolgáló nemes törekvésük legjavát adták. A címszerepet Laezza

Turi Elemér, az ismertnevű színész-író az elmúlt héten váratlanul elhunyt

István énekelt. Szanati József, Pócza Ella, M. Horváth József, Benkő László, Fehérpataky Ervin, Turján Vilma, Gál Vilmos díszéretre méltó munkát végeztek. Varga Mátyás monumentális, stílushű díszletei és Viléz Tibor kifogástalan rendezése járult hozzá a nagy sikerhez. Az egyébként is gazdag operavárad méltó befejezése volt ez a Wagner-bemutató.

A prózai együttes felváltva járják listára szórakoztató jellegű vígjátékokat és az irodalom szolgál-

Ráczkó Lajosnak, „Nádi“ címmel érdekes repülőregényt jelent meg

latát is példázó műveket. Az utolsó három hét bemutató előadásai között szerepelt Harsányi Zsolt „A Noszty-fiú esete Tóth Marival“ és Molière „Az úrhatnám polgár“ című balett-komédiája.

A Molière-vígjáték Han-

kiss János dr. új fordításában került a kolozsvári közönség elé. A kitünő fordítás hiánytalanul közvetítette a nagy komédia-szerző elvülhetetlen értékeit. A címszerepet játszó Tompa Sándor színészi pályájának egyik jelentős állomásához érkezett ezzel a szereppel. Monsieur Jourdain alakjában főleg a groteszk jellemvonásokat hangsúlyozta ki. Szerepfelfogása töretlen volt. Kiemelkedően jó alakítást kaptunk a kisebb szerepekben fellépőktől, mint Várady Rudolf, Cséka Jó-

Szepessy Mária szép hangjával nagy sikert aratott a Budai Zeneakadémia vizsgahangversenyén

A hódmezővásárhelyi Lányok Mária Kongregációja a KIOE közreműködésével nagy sikerrel adta elő a „Muhí virága“ c. négyfelvonásos drámát a Nyári Szinkörben. Az előadást Cseh András kanonok-plébános rendezte (Vásárhelyi Kun István felvétele)

zsef, Kenessey Ferenc, Jatzkó Cia és Andrási Márton. Az együttes többi tagjai is azonban jól megállották helyüket. Garami Jolán, Hangay Márta, Perényi János, Kormos Márta, Fülöp Sándor, Ross Jenő, Melegh Károly nevét érdemes feljegyezni. Tompa Miklós rendezte az előadást. A díszlettervező Vargha Mátyás ezúttal is remekelt. Lully zenéjét kifogástalanul vezényelte Endre Béla.

A kolozsvári Nemzeti Színház évadját június hó 30-án fogja zárni. Szó van arról, hogy a nyár folyamán a sétatéri Nyári Szinkörben azonban folytatód-

ni fognak a szórakoztató jellegű, zenés előadások. Tervebe vették még, hogy az évad utolsó hetében bemutatják a „Szókimon-dó asszonyság“-ot.

Páger Antal az elmúlt héten három estén vendégszerepelt Kolozsvárott. Vaszary János „Egy nap a világ“ című darabjában lépett fel.

Június 28-án és 29-én tartják a Honvédnápokot a Margitszigeten, melynek keretében nagyszabású műsort mutatnak be. A rendezésre Marnitz Frigyeset kérték fel, aki jelenleg maga is katonai szolgálatot teljesít.

A Szekes
karnak a
hangulatos
lartandó
minden el
számú kö
zanak. Hu
kedden Cs
tétikus
Haydn D-
ja és Ba
dalai kerü
Csütörtök
miatt elho
del Mess
szerepelt
oratórium
adása eg
sebb zenei

A MAC
4x100 m
Futó

az ide
idénynek
rosi Zen
nyelvel
missziót
zönség
mellett
klasszika
legérték
ébrezhet

A MAC
gátfu

A Székesfehérvárosi Zenekarnak a Károlyi-palota hangulatos parkjában tartandó hangversenyei minden előadásán nagyszámú közönséget vonzanak. Huszonhetedikén, kedden Csajkovszkij Patétikus szimfóniája, Haydn D-dur szimfóniája és Bartók parasztdalai kerültek előadásra. Csütörtökön a rossz idő miatt elhagyott Händel Messiás-oratóriuma szerepelt a műsorban. Az oratórium szabadtléri előadása egyik legértékesebb zenei eseménye volt

Magyar-horvát evezősverseny. A győztes női Juventus-esapat

A MAC női versenye. A 4x100 m. váltó győztese a Futura esapata

az idei hangversenyidénynek. A Székesfehérvárosi Zenekar hangversenyeivel fontos kultúrmissziót teljesít. A közönség olesó helyjének mellett a modern és a klasszikus zeneirodalom legértékesebb alkotásait élvezheti.

A MAC női versenye. A gátfutás győztese Szabó MRTS

Magyar-horvát evezősverseny. Győzött a Ferencváros esapata

H É T F Ő

július 3

BUDAPEST I.

6.00: Űzen az otthon. A Vörös-kereszt bajtársi rádiószolgálat.

6.25: Ébresztő. Torna.

6.45: Reggeli zene.

Közben

7.00: Hírek. Közlemények.

8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.

9.30: Rendőrzene. Vezényel Bánfalvi Miklós. 1. Turay Mihály: Turul induló; 2. Mikus-Csák István: Mikos Kelemen, nyitány; 3. Leoncavallo: Bajazzók, ábránd; 4. Lehár: A mosoly országa, egyveleg; 5. Sebek: Dervisek kara; 6. Harangozó Tamás: Koboldok tánc; 7. Vincze Ottó: Torborzó.

9.40: Géczy Barnabás zenekarának műsorából.

10.00: Hírek.

10.10: A Rádiózenekar műsorából. Vezényel Bertha István.

11.10: Budapesti Szalózenekar. 1. Járai Richárd: Karnevál; 2. Vullstätt: Klarinétpolka; 3. Szerdahelyi János: Szerená; 4. Rixner: Kék ég, tangó; 5. Illiczky László: Kiesi lány, lassú keringő; 6. Cseli: Pasodoble.

11.40: Múzeumi séták. Herepei János beszél a Székely Nemzeti Múzeumról, mint a székelység tudományos intézetéről.

12.00: Harangzó. Fohász. Himnusz.

Utána: Melles Béla-zenekar. Vezényel Várhelyi Antal. 1. Albini: Trenk báró, nyitány; 2. Gounod: Részletek Faust operáiból; 3. Pierné: Farandole; 4. Rixner: Bagatell, nyitány; 5. Ernst Fischer: Spanyol novellák; 6. Pongrácz Géza: Intermezzo; 7. Lehár: Rumba. Közben

12.40: Hírek.

11.25: Időjelzés.

11.30: Honvédeink üzennek. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

2.00: Légierők zenekara. Vezényel Doroszlai Károly. 1. Rózsa János: Rádiójel, induló; 2. Popy: Keleti szvit; 3. Dávid: Szent László-induló.

2.30: Hírek.

2.45: Kovács Ödön táncegyüttese játszik.

3.30: A kausuk. Csokán Pál dr. előadása.

3.50: Gyermekdétután. Zúg az erdő. Írta és zenéjét Hoppe

Rezső műveiből összeállította Szabélné Hoppe Margit. Előadják a gyermekszereplők Harcsányi Gizi vezetésével.

4.15: Sárai Rudi cigányzenekara muzsikál.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Magyar zeneszerzők félórása. Közreműködik Györfly Éva (zongora) és Porteleky Margit (ének), zongorán kíséri Székelyhidny Katalin. 1. Dohnányi: Intermezzo f-moll (Györfly); 2. a) Tarnay: Ősz utója; b) Tarnay: O, bár mehetnék; c) Szendy Árpád: Juca Panna (Porteleky); 3. Gárdonyi Zoltán: Hortobágyi szvit (Györfly); 4. Kodály: Mezei dal (Porteleky).

5.30: Mosolygó percek. Előadja Hegyi Péter.

5.40: Ignáth Gyula magyar nótákat énekel, kíséri Farkas Béla cigányzenekara.

6.00: Német hallgatónknak.

6.35: A háború után repülőgépet veszek. Raczko Lajos riportja Czékus Erzsébettel.

6.50: Hírek.

7.00: Dolgozó magyarok.

7.10: Verdi: Traviata. Dalmű három felvonásban. Szövegét írta Piave, a milánói Scala zene- és énekarát vezényli Sabajno. Személyek: Violetta — Anna Rózsa; Flora Bervoix és Annina — Olga de France; Alfred Germont — Alessandro Zilliani; George Carment — Luigi Borgonovi; Gaston — Giordano Callegari; — Aramande Lenzi; Obigny és Grenvil — Antonio Gelli.

8.55: Magyar hárfá — magyar lant. A fiatal Arany, Közreműködik Szelezky Zita és Littasy György (ének). Lanton kíséri Kovács Barna.

9.20: Táncezene.

9.40: Hírek.

10.10: Hírek német nyelven.

10.20: Bécsi gyors. Sándor Jenő operettje. Rendezte és az összekötőszöveget írta Kiszely Gyula. Elmondja Jánosy Margit. A rádiózenekart Endre Emil vezényli. Személyek: Emmy — Kelly Anna; Gáthy ezredes — Solthly György; Rixi, a lánya — Orosz Vilma; dr. Körössy Lajos — Bilicsi Tivadar; Adám László főhadnagy — Szabó Miklós; Tavasz Katinka — Somogyi Nusi; Dróth Szilveszter — Weszely Pál; Feri bácsi — Delly Ferenc; Juli, kis eseléd — Keéry Panni; Csikorgó Nagy István — Naszodi Sándor. (A május 31-i adás megismétlése.)

11.15: Rádiózenekar. Vezényel Rajter Lajos. Közreműködik Szerdahelyi László (hegedű).

1. Vincze Ottó: Vigjátéknyitány; 2. Buttykay: Heggedűverseny (Szerdahelyi); 3. Pongrácz Zoltán: Magyar eklogák.

11.45: Hírek.

BUDAPEST II. 288.5 m

5—5.30: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven.

5.30—6.00: A földművelésügyi minisztérium mezőgazdasági félórása.

KISÉRLETI ADÓALLOMÁS

415.5 m

6—8.00: Gondúzószerű.

KASSA

6.00—8.30: Budapest I. műsora.

10.00—11.40: Budapest I. műsora.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12.00: Déli harangzó. Rákóczi fohásza és himnusz.

Utána

13.50-ig: Budapest I. műsora.

13.50: Magyar nóták: 1. Rózsa-völgyi: Kesergő (Mursi Elek cigányzenekara); 2. Szentirmay Elemér: Csak egy kislány van a világon (Kalmár Pál); 3. Kalmár Tibor: Hogy mondjam meg neked, mennyire szeretlek (Mindszenti István); 4. Balázs Árpád (Antal István): Marika (László Imre); 5. Thurzó Nagy Lajos (Sassi Csaba): Dal a turulmadárról (Mindszenti István); 6. Buday Dénes (Vár-aljai): Elindultam hazafelé (Mindszenti István); 7. a) Kalapom, kalapom, b) Réten, réten — népdalok (Mindszenti István); 8. Csárdások, összeállította Kubányi György (Oláh Kálmán cigányzenekara).

4.15—4.45: Ruszin hallgatónknak: I. A magyar kenyér ünnepe. Tóth Éva előadása hanglemezekkel. II. Ruszin énekek műsora hanglemezekről.

4.45—5.00: Időjelzés és hírek Budapest I.-ről.

5.00—5.30: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven Budapest II.-ről.

5.30: Zenevarázs. (Hanglemezek). 1. Bach: a) Air (hegedű: Zathureczky Ede), b) Edes Űdvözítők (Maartje Offers); 2. Beethoven: Esz-dúr zongora-hegedű szonáta (Guido Agosti és Vecsey Ferenc); 3. Mozart: Varázsfuvola, a) 1. felv. Ária (Szabó Lujza), b) Képária (Franz Völker); 4. Liszt: Mefiszto keringő (zongora: Anda Géza); 5. Schubert: a) A pósta, b) Túrelmetlen szerető (Anday Pirokska); 6. Chopin: esz-moll nocturno (zongora: Jeanne Messier); 7. b-moll caprice (hegedű: Vasa Prihoda);

6.50—végig: Budapest I. műsora.

Déliháb

K E D D

július 4

BUDAPEST I.

6.00: Üzen az otthon. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

6.25: Ébresztő. Torna.

6.45: Reggeli zene.

Közben

7.00: Hírek. Közlemények.

8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.

8.30: Szekesfővárosi Tűzoltózenekar. Vezényel Eördögh János. 1. Ernőházi Vilmos:

Bánáti hősök — induló; 2. Lincke: Luna asszony — egyveleg; 3. Zimmel János:

Határvasz-induló; 4. László István: A hazáért, induló;

5. Czibulka: Szívek és virágok; 6. Vasady Béla: Műszaki hadapródok indulója;

7. Siede: Baba és pojáca;

8. Noack: Törpék diszmenete;

9. Ujvári József: Éljen a magyar, induló.

9.15: A rádiózenekar műsorából.

10.00: Hírek.

10.10: Szalonötös. 1. Ernst Fischer: Linzi torta, keringő;

2. Thern Károly: Dal szöveg nélkül; 3. Zander: Aranyhárfá (hegedű); Kiss Ferenc);

4. Albeniz: Tangó; 5. Horváth Dezső: Lepketánc; 6. Grit: Csárdás.

10.40: Egy óra könnyűzene.

11.40: Székelyvárad legendái.

Lévai Lajos dr. előadása a sepsiszentgyörgyi Vártemplomról.

12.00: Harangszó. Fohász. Himnusz.

Utána: Szórakoztató muzsika.

1. Bayer: Babatündér, ballet zene (szimfónikus zenekart vezényli Bruno Seidler-Winkler);

2. Nápolyi népdal (Dusolina Giannini); 3. Gastaldon: Tiltott dallam (Gigli); 4. Setti: Keringő (Cetra-zenekar, vez. Barzizza);

5. Saint-Saens-Stefániai: A hatyú (zongora: Lászlóffy Margit); 6. Alvarez: Spanyol sóhajok (Sevilla-zenekar, vez. Roberti);

7. Pietri: Csendes víz (operettegyveleg) Piramo-zenekar); 8. Komzak: Müncheni gyermekek, keringő (Walter Fenske zenekara);

9. Albanese: Ügetés (EIAK-kamara-zenekar, vez. Petralia);

10. Egyveleg Chopin műveiből (Fülharmóniai zenekar).

1.25: Időjelzés.

1.30: Honvédeink üzennek.

A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

2.00: Sárközi Gyula cigányzenekara muzsikál.

2.30: Hírek.

2.45: Északi országok zenéje.

1. Fykerud: Norvég tánc (Hardangfele szóló; Borgen);

2. Palmgren: Tengerész a

szénégetők között (Finlandia férfikar); 3. Svéd néptánc (Énekegyüttes); 4. Darzins: Lett dal (Paul Zaksa); 5. Denning Dagmars Dod (Palestrina-kórus); 6. Kiplinen: Ha a kakuk szól (Rautawaara); 7. Jujans: Lett dal (Reitera-kórus); 8. Pinet: Népies keringő (Sigurd Agren-zenekar); 9. Laupmann: Ész dalok, egyveleg (ének, férfikar és mansolinötös); 10. Kuula: Nászinduló (vonózenekar).

3.20: Naggyakorlaton a honvéd akadémikusokkal. A közvetítést a Mátrából vezeti Veress László.

3.30: Hlasyň Béla harmonika-együttese.

3.55: Az állati értelemről. Dr. Harkai-Schiller Pál egyetemi magántanár előadása.

4.15: Magyar zeneszerzők félórása. 1. Liszt: Prometheus, szimfónikus költemény (Operaház zenekara, vez. Dohnányi Ernő); 2. Nováki László: Meditáció (rádiózenekar, vez. Rajter Lajos); 3. Kiszely Gyula: Colosseum, szvit-tétel (rádiózenekar, vez. Rajter Lajos).

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: A titkos féreg. Vitéz dr. Berde Károly egyetemi tanár előadása.

5.20: Részletek Buday Dénes — Babay József Csodatűkör című mesejátékából. Személyek: Katalin — Barabás Sári; István — Szabó Miklós; Fehér Király — Veszely Pál; Mikán néni — Halassy Mariska; Halál — Littasy György; Hárfás — Bajnok Ferenc; A mesét Ujlaki László mondja el. A rádiózenekart vezényli Vincze Ottó. Rendező A. Balogh Pál. (V. 28-i adásunk hangfelvétele.)

6.20: Külföldi művészek a rádió hangversenydobogóján.

1. Beethoven: B-dur hármas zongorára, klarinétra és gordonkára. Előadja a Dahlko-Trió. Tagjai: Julius Dahlko, Alfred Richter és Walter Schulz; 2. Erwin Hartung: énekel zongorakísérettel. 3. Rebs: Egy pohár bor; Weille: Isten veled, Rosemarie; Schmidseider: Minden asszony szép; Richerda: Ha esik az eső.

6.50: Hírek.

7.00: Népdalkinesünk gyöngyszemel. Közreműködik Szelecsényi Ilona és Bajtala József. Kísér Lakatos Tóni és Lakatos Tibor cigányzenekara.

7.35: A humanista költő. Janus Pannonius. Bevezeti Huszti József, dr. Közreműködik Uray Tivadar.

8.00: Japán hanglemezek.

8.15: Igy történt... A halott város. Fűry Lajos előadása.

8.25: Mi történt az elmúlt hat hónap alatt. Összeállította Koncz Sándor dr. és Lőrinszky Gyula.

9.40: Hírek.

10.10: Hírek német nyelven.

10.20: Boász Emil szalon-együttese. 1. Richartz: Bajor történetek; 2. Massenel: Kék szemek; 3. Sándor Jenő: Csalogató és friss; 4. Fényes Szabolcs: Rólad mesél a tél, a nyár; 5. Winkler: Holland facipóstáné; 6. Doelle: Legszébb melódia; 7. Feher István: Dal, szöveg nélkül; 8. Pilinszky Géza: Legkedvesebb; 9. Huszka: Szabad-remélnem; 10. Komzak: Bécsi népmuzsika.

11.00: Híres karmesterek. 1. J. S. Bach: Brandenburgi koncert (berlini filharmonikusok, vez. Furtwängler); 2. Beethoven: VIII. szimfónia (F-dur, bécsi filharmonikusok, vez. Felix Weingartner); 3. Saint-Saens: Omfale rokkája (filharmonikus zenekar, vezényel Willem Mengelberg).

11.45: Hírek.

BUDAPEST II. 288.5 m

5—5.30: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven.

KISÉRLETI ADÓÁLLOMÁS

415.5 méteren

6.—8.00: Gondülő derű.

KASSA

6.00—8.30: Budapest I. műsora.

10.00—11.40: Budapest I. műsora.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelvein, műsorismertetés.

12.00: Déli harangszó. Rákóczi fohásza és himnusz.

Utána

3.55-ig: Budapest I. műsora.

3.55: Varró Gizella és Varacskay József magyar és szlovák énekel. Buday Béla cigányzenekara muzsikál.

4.45—5.00: Időjelzés és hírek Budapest I.-ről.

5.00—5.30: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven Budapest II.-ről.

5.30: Szórakoztató nagyzenekari számok: 1. Liszt: 14-ik magyar rapszódia (Budapesti filharmonikus zenekar); 2. Primaballerina (Berlini német Operaház zenekara); 3. Hellmesberger: Báli jelenet (Berlini állami Opera zenekara); 4. Johann és Josef Strauss: Pizzicato polka (Berlini állami Opera zenekara).

6.00: Kiket adott a Felvidék a magyarságnak: Berzeviczy Márton. Dr. Csery Clauser Mihály előadása.

6.20: Schumann: a-moll gordonkaverseny (Enrico Mainardi és a Berlini állami operaház zenekara, vezényel Paul Kempen). Hanglemez.

6.50—végig: Budapest I. műsora.

SZERDA

július 5

BUDAPEST I.

6.00: Űzen az otthon. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

6.25: Ébresztő. Torna.

6.45: Reggeli zene. Közben

7.00: Hírek. Közlemények.

8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.

8.30: Szórakoztató lemezek.

9.40: Debussy: Szent Sebestyén vértanúsága (Conservatoirezenekar, vezényel Coppola).

10.00: Hírek.

10.10: Sovinszky László szalonzenekara. 1. Csajkovszkij: Csipkerózsika, keringő; 2. Godard: Bölcsődal; 3. Poldini: Asztali zene; 4. Járai Richárd: Vallomás; 5. Ernst Fischer: Szerenád a lugasban; 6. Ritter: Polka.

10.40: Művészlemez.

11.30: Munkástérlő.

12.00: Harangszó. Fohász. Himnusz.

Utána: A rádiózenekar műsorából. Vezényel Bertha István. 1. Suppé: Afrikai utazás, nyitány; 2. Johann Strauss: Denevér, egyveleg; 3. Lehár: Dunai legendák, keringő; 4. Lincke: Indra birodalmában, nyitány; 5. Merikanto: Idill; 6. Rodriguez: La cumparsita, tangó; 7. Ifj. Szabó Béla: Dalkeringő; 8. Grothe: Fohászdal; 9. Ohlson: Kis skandináviai szvit.

Közben

12.40: Hírek.

1.25: Időjelzés.

1.30: Honvédeink üzennek. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

2.00: Hangszerek — hangulatok. 1. J. S. Bach: Wohlfühlperiertes Klavier, esz-moll preludium és fuga (zongora); Edwin Fischer; 2. Tartini: Ördögtrillák (hegedű); Vasa Priboda; 3. Táncszvit a 16. századból (csemballó); Ruggero Gerlin.

2.30: Hírek.

2.45: Délutáni muzsika. 1. Dohnányi: Változatok egy gyermekdalra és zenekarra (zongora); Dohnányi Ernő; 2. Hannikainen: Dal az anyához (ének); Erkki Eirto; 3. Drigo: Harlekin milliói, notturno (Gigli); 4. Pierné: Szerenád (Galli-Curci); 5. Ravel: Piece en forme de Habanera (hegedű); Guarino; 6. Verdi:

A lombardok, részlet (ének); 7. Grieg: Eros, dal (Karl Schmitt-Walter); 8. Turry Peregrin: Este az ablakban (Barabás Sári); 9. Donaudy: Ó, én szerelmesem (Dinh Gilly); 10. Mignone: A szép szekfűk (George Reeves); 11. Botti: Allegro di concerto (trombita); Carafelli); 12. Máramarosi népdalok (ungvári liceum és tanítóképző intézet énekara, vez. Hladonik István); 13. Johann Strauss: Tavasz hangok, keringő (Erna Sack); 14. de Falla: Bűvös szerelem — Tüztánc (szimfonikus zenekart vezényli Coppola).

4.00: Kirándulás az Alföld madaraihoz. A közvetítést Fehértó védett területéről vezeti Budinszky Sándor.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: A varázsló megérkezik. Wagner Budapesten. Thurzó Gábor előadása, hanglemekkel.

5.40: Honvédek műsora.

6.40: Világgözlök kérdések, vélemények.

6.50: Hírek.

7.00: Ébred a puszta. Horti Lajos énekel, kíséri Horváth Dudás József cigányzenekara. Dalok: Kondorosi esárda mellett; Juhászlegény szegény juhászlegény; A bugaci esárdaiban; En vagyok a kunsági fi; Hortobágyi gulyáslegény; Debrecennek van egy vize; Nem bánom, hogy juhásznak születtem (Mátyás József verse); Jaj de szépen esik az eső; Fráter Lóránd: Rozzant esárda két oldalán ajtó; Édesanyám is volt nekem; Hortobágyi pusztán fúj a szél; Bogár Imre nótája; Megismerni a kondást; Nem loptam én életemben.

7.35: Új magyar költők. Sértő Kálmán. Bevezeti Gombos Gyula. Közreműködik Pataky Jenő.

7.55: Ünnepélyesen felavatják a Magyar Művészek Házát. (Közv.)

9.00: Zsidókérdés Magyarországon. XVI. rész: Zsidó térhódítás a szabad pályákon. Bosnyák Zoltán a Zsidókérdés Kutató Magyar Intézet igazgatójának előadása.

9.15: Halk melódiák. 1. Sadero: Altatódal (Toti dal Monte); 2. Dörflinger: Egy halk melódia (Sárdy János); 3. Bixio: Lassú keringő (Géczy Barnabás zenekara); 4. Kiss Angyal Ernő: Ha megegyezser elmbe jönnél (Rácz Vali); 5. Kreuder: Szerenád (Roósz Emil szalonzenekara); 6. Künneke: Egy szegény vándorlegény (Pe-

ter Anders); 7. Cassado: Údvözlét (gordonka); Cassado), 9.40: Hírek.

10.10: Hírek német nyelven.

10.20: Szívek szimfóniája. Közreműködik Gyurkovics Mária, Lukács Margit, Solthay György, Szabó Miklós, Vécsey Ernő. A Rádiózenekart vezényli Paul Tibor. Rendező Böhm László. (Június 3-i adás megismétlése.)

11.45: Hírek.

BUDAPEST II. 288.5 m

5—5.30: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven.

KISÉRLETI ADÓÁLLOMÁS
415.5 méteren

6.00: — 8.00: Gondülő derű.

KASSA

6.00—8.30: Budapest I. műsora. 10.00—11.30: Budapest I. műsora. 11.30: Három induló.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés. 12.00: Déli harangszó. Rákóczi fohász és himnusz.

Utána

4.15-ig: Budapest I. műsora. 4.15: Szlovák hallgatóinknak: „Orient Express”. Vigjáték egy felvonásban. Irta Barabás Pál. Szlovák nyelvre fordította Szekeres István. Előadja a Kassai Rádió szlovák együttese.

4.45—5.00: Időjelzés és hírek Budapest I.-ről.

5.00—5.30: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven Budapest II.-ről.

5.30: Beethoven: V. Sors szimfónia (Amsterdami Concertgebouw zenekar, vezényel Mengelberg). Hanglemmez.

6.05: Iparosok és kereskedők. Grusetzky Ferenc előadása.

6.20: Magyar nóták. 1. Repülő feckém — népdal (Magyar Imre cigányzenekara); 2. Sándor Jenő: Sohse hittem volna (Kálmár Pál); 3. Murgács Kálmán: a) Körösztrai nagyvásáron, b) Mindig mondtam

veszedelmes a lány (Cselényi József); 4. a) Dankó: Szőke kislány csitt, csitt, csitt, b) Édes, kedves feleségem — népdal (Magyar Imre cigányzenekara); 5. Dóczy: Hull a zápor künn a pusztán (Cselényi József); 6. Thegze Gerber Miklós (Sági Ilona): Gyógyítgatom a lelketem (László Imre); 7. Dankó (Szávai): Ugye most már (László Imre); 8. Hild László: Ki a cigányt nem szereti (Cselényi József); 9. a) Tele van a csipekbor virággal — népdal, b) Sándor Jenő: Vadvirágos erdő szélén rózsaborok — népdal, c) Friss esárdások (Kőrösi Dudus cigányzenekara).

6.50—végig: Budapest I. műsora.

Délután

CSÜTÖ

július 6

BUDA

6.00: Űzen az otthon. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

6.25: Ébresztő.

6.45: Reggeli zene. Közben

7.00: Hírek.

8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven.

8.30: Szórakoztató lemezek.

9.40: Debussy: Szent Sebestyén vértanúsága (Conservatoirezenekar, vezényel Coppola).

10.00: Hírek.

10.10: Sovinszky László szalonzenekara. 1. Csajkovszkij: Csipkerózsika, keringő; 2. Godard: Bölcsődal; 3. Poldini: Asztali zene; 4. Járai Richárd: Vallomás; 5. Ernst Fischer: Szerenád a lugasban; 6. Ritter: Polka.

10.40: Művészlemez.

11.30: Munkástérlő.

12.00: Harangszó. Fohász. Himnusz.

Utána: A rádiózenekar műsorából. Vezényel Bertha István. 1. Suppé: Afrikai utazás, nyitány; 2. Johann Strauss: Denevér, egyveleg; 3. Lehár: Dunai legendák, keringő; 4. Lincke: Indra birodalmában, nyitány; 5. Merikanto: Idill; 6. Rodriguez: La cumparsita, tangó; 7. Ifj. Szabó Béla: Dalkeringő; 8. Grothe: Fohászdal; 9. Ohlson: Kis skandináviai szvit.

Közben

12.40: Hírek.

1.25: Időjelzés.

1.30: Honvédeink üzennek. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

2.00: Hangszerek — hangulatok. 1. J. S. Bach: Wohlfühlperiertes Klavier, esz-moll preludium és fuga (zongora); Edwin Fischer; 2. Tartini: Ördögtrillák (hegedű); Vasa Priboda; 3. Táncszvit a 16. századból (csemballó); Ruggero Gerlin.

2.30: Hírek.

2.45: Délutáni muzsika. 1. Dohnányi: Változatok egy gyermekdalra és zenekarra (zongora); Dohnányi Ernő; 2. Hannikainen: Dal az anyához (ének); Erkki Eirto; 3. Drigo: Harlekin milliói, notturno (Gigli); 4. Pierné: Szerenád (Galli-Curci); 5. Ravel: Piece en forme de Habanera (hegedű); Guarino; 6. Verdi:

Délután

CSÜTÖRTÖK

július 6

BUDAPEST I.

- 6.00: Üzen az otthon. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.
6.25: Ébresztő. Torna.
6.45: Reggeli zene.
Közben
7.00: Hírek. Közlemények.
8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.
8.30: Országos Postászenekar. Vezényel Eördögh János. 1. Kéler Béla: Magyar vigjátéknyitány; 2. Lehár: Luxemburg grófia, keringő; 3. Rust: Az én naplóm, szvit; 4. Eördögh János: Havasi gyopár; 5. Rosner: Spanyol rap-szódia; 6. Keller: Látomás; 7. Krome: Capri; 8. Watzel: Komédiások, nyitány.
9.40: Ilse Werner és Herbert Ernst Groh filmdalokat énekel.
10.00: Hírek.
10.10: Séta operettországban.
11.10: Népszerű közzenék.
11.40: Horák úr. Rákosi Viktor elbeszélése.
12.00: Harangszó. Fohász. Hímnusz.
Utána: Illiczky László szalonzeneke. 1. Robrecht: Keringőgyüleget; 2. Lincke: Lysistrata, operettnyitány; 3. Kiss-Angyal Ernő: Almodsz, ugy-e, rólam; 4. Fehér István: Részletek az Aranytulipán című zenésjátékból; 5. Escobar: La trottola; 6. Siede: Nyáreji ünnepély, szvit; 7. ifj. Gömbös Gyula: Őszi levelek; 8. Illiczky László: Keringő a Sipkealarc című operettből; 9. Krome: Kék szalag. Közben
12.40: Hírek.
1.25: Időjelzés.
1.30: Honvédelnk üzennek. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.
2.00: Művészlemez. 1. J. S. Bach: Atyaisten, irgalmazz, koráléjáték (Bach-korabeli orgonán játsszik Fritz Heitmann); 2. Haydn: C-dúr vonósnégyes (76. mű, 3. szám. Pro Arte vonósnégyes).
2.30: Hírek.
2.45: Se szó, se beszéd — muzsika.
3.45: Balaton népművelés. Bisztray Gyula dr. egyetemi magántanár előadása. Köz-művelődési előadásorozat.
4.05: Türoagatónégyes cimbalom-kísérettel. Tagjai Egervári József, Solyomvári Lajos, Osz-folk János, Arató Géza és Hanzik András (cimbalom). 1. Ruzinkó Nándor: Hortobágy; 2. Pongrácz Géza: Dalok a kurucvilágból; 3. Pécsi József: Dankó Pista, ábránd; 4. Growald Ernő: Régi magyar dalok és táncok.

4.20: A százéves nemzeti ima. Vécsey Zoltán dr. előadása.

4.45: Időjelzés, hírek.

5.00: Füzesséry Mária zongorázik. Cesar Franck: Prelüd, koral és fuga.

5.20: Mondaképződés. Hankiss János dr. egyetemi tanár előadása.

5.35: Magyar nóták. Doby Julianna énekel, kíséri Radics Béla cigányzenekara. Dalok. Szaucsek István: Amikor majd nem leszek már (Széchenyi Mária verse); Murgács Kálmán: Nem szeretek panaszkodni (Sághy Ilona verse); Szentirmay Elemér: Szállodgál a fecske; Fráter Béla: Szomorú a nyárfaerdő. Népdal: Jaj, de szépen muzsikálnak; Addig rózsám, el nem hagylak.
6.00: Német hallgatóknak.

6.35: Eljen a haza. Indulók. Faulwetter: Eljen a haza (Mária Terézia 1. honvédgyalozred zenekara, vez. Vriesay Richárd); 2. Egressy Béni: Klapka-induló (Volly énekegyüttes és a Légierők zenekara, vez. Doroszlai Károly); 3. Fricsay Richárd: Magyar királyi testőrség dísz-indulója (Folyamerök zenekara, vez. ifj. Fricsay Richárd); 4. Pécsi József: Salus Hungaricus, leventeinduló (József nádor 2. honvédgyalozred zenekara, vez. Seregi Artur); 5. Ács Tivadar: Győzelem kíséren, bajtárs (Németh Antal verse, Háromy Imre és a Légierők zenekara, vez. Doroszlai Károly).

6.50: Hírek.

7.00: Arabkérdés és olaj-probléma. Dr. Stomfai Stitz János előadása.

7.15: Cserebogár, sárga cserebogár. Közvetítés az Erzsébet-városi Színházból. Operett három felvonásban. Irtó és zenéjét szerette Erdélyi Mihály. A Rendőrszenekart vezényli Bánfalvi Miklós. Rendezte Nádor Jenő. Személyek: Tárnoky Mária — Honthy Hanna; Zala Péter — Kerlész Dezső; Tini, riporternő — Fejes Teri; Bonifác, kormányos — Csontos Gyula; Babi — Somogyi Nusi; Koczor Berci — Bilicsi Tivadar; Piri — Rév Erzi; Matyi — Csányi László; Klárka — Török Ilona; Bokor János — Nádor Jenő; dr. Szügyi — Olasz Lajos; Rádióriporternő — Miklós Livia; Gazsi — Vörös Imre; Mariska — Gögg Zsuzsa; Kabala Ödön — Galamb György; Lidi — Bellányi Kató; Színigazgató — SzeHELLÉDY István; Galambosné — Zala Karola; Gépirónó — Szalontay Irén; Sétányör — Beregi József; Tanya — Kiszely Tibor; Teca — Bánki Lidia; Matröz — Vincze István; Ili — Kecskeméti Flóra; Diszletmester

— Kovács Gyula; Színházi szabó — ifj. Kovács Károly.
9.40: Hírek.

10.10: Hírek német nyelven.

10.20: Mesterművek — mesterekkel. 1. Beethoven: I. szimfónia (C-dúr, szimfonikus zenekart vez. Mengelberg); 2. Csajkovszkij: D-dúr hegedűverseny (Op. 35, hegedű: Zathureczky Ede és a Budapesti filharmonikusok zenekara, vez. Ferencsik János)
11.15: Magyar zeneszerzők felőrája. Szentgyörgyi László vonósnégyes. Tagjai: Szentgyörgyi László, Dömötör Tibor, Kocsis László, Hubert Lajos. 1. Rajter Lajos: I. vonósnégyes; 2. Kapí-Králik Jenő: Vonósnégyes.
11.45: Hírek.

BUDAPEST II. 288.5 m

5—5.30: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven.

KISÉRLETI ADÓÁLLOMÁS

415.5 méteren

6—8.00: Gondülő derű.

KASSA

6.00—8.30: Budapest I. műsora.

10.00—11.40: Budapest I. műsora.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés

12.00: Déli harangszó, Rákóczi fohása és hímnusz.

Utána

3.45-ig: Budapest I. műsora.

3.45: Dalos. zenés tarkaságok.

1. Suppé: A költő és paraszt — nyitány (Berlini filharmonikusok zenekara); 2. Buday (Babay): Csodatűkör — Katica (Barabás Sári); 3. Paul Lincke: Nászmenet — keringő (Vonósnékar); 4. Lehár: Cáréviacs — Volgdal (Udvardy Tibor); 5. Kossovits: Lavolta szerelme (Első honvéd gyalozred zenekara); 6. Kistenmacher: Erdei virágok — dal (Herbert Ernst Groh); 7. Niel (Böszörményi): Búcsúintünk — induló (Légierők zenekara és a Pátia énekkar).

4.15—4.45: Ruszin hallgatóknak: A ruszin együttes ruszin népdalokat játsszik.

4.45—5.00: Időjelzés és hírek Budapest I.-ről.

5.00—5.30: Hírek német, román, szlovák ruszin és horvát nyelven Budapest II.-ről.

5.30: A Szimfonieta szalónhatos műsora: 1. Lehár: Eva keringő; 2. Siede: Afrozsmák; 3. Krome: Szerenád; 4. Winkler: Velencei virágok; 5. Háromi Béla: Tangószerenád; 6. Poldini Ede: Kerinkő intermezzo; 7. Pécsi József: Szervusz — induló.

6.05: Csengő rímek, zenő ritmusok. Összeállította Semetkay József. A költeményeket elmondja Várad Gyöngyi.

6.50—végig: Budapest I. műsora.

PÉNTEK

július 7

BUDAPEST I.

- 6.00: Üzen az otthon. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.
- 6.25: Ébresztő. Torna.
- 6.45: Reggeli zene.
- Közben
- 7.00: Hírek, közlemények.
- 8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.
- 8.30: Melles Béla-zenekar. Vezényel Bucsar Adéla.
- 9.40: Kamaramuzsika.
- 10.00: Hírek.
- 10.10: Népszínműrészletek.
- 11.10: Sovinsky László szalonzenekara. 1. Tárai: Holdvilág, keringő; 2. Vecsey Ferenc: Valse triste; 3. Rixner: Gyermekjelenetek; 4. Gade: Féltékenység; 5. Benatzky: Bécsi dal; 6. Buffo: Tempo.
- 11.40: A védény emzesedése. III. rész. Somló Benedek dr. orvosi előadása.
- 12.00: Harangszó. Fohász. Himnusz.
- Utána: Művészlemez. 1. Mozart: Nyitány olasz stílusban (Köchel 318. sz.); Berliini Filharmónikusok, vez. Hans von Postakocsis — Barátim halljátok (Pataky Kálmán); 3. Rossini: A szevillai borbély — Rosina belépője (Conchita Supervia); 4. Bellini: Norma — kettős az I. felvonásból (Breviario és Tenzi); 5. Chopin: Két tanulmány (zongora: Wilhelm Backhaus); 6. Verdi: Otello — Credo (Stracciari); 7. Gounod: Faust — Ékszerária (Gina Gigna); 8. Bizet: A gyöngyhalászok — kettős az I. felvonásból (Borgioli és Franci); 9. Smetana: Moldva — szimfonikus költemény (Berliini Filharmónikusok, vezé nyel Herbert von Karajan).
- Közben
- 12.40: Hírek.
- 1.25: Időjelzés.
- 1.30: Honvédeink üzennek. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.
- 2.00: Bécsi muzsika. 1. Johann Strauss: Kirándulás a Bécsi erdőbe, ábránd (Berliini szimfonikus zenekar és énekkar, vez. Melichar); 2. Arnold: Künn Wachauban — dal (Franz Völker); 3. Gruber: Anyáskám — dal (Elisabeth Schumann); 5. Uher: Filmdal (Franz Schier); 6. Ziehrer: Bécsi lányok — keringő (Bécsi filharmónikusok, vez. Clemens Krauss); 7. Siczynski: Almaim vágya Bécs — dal (Elisabeth Schumann).
- 2.30: Hírek, árfolyamhírek, piaci árak, élelmiszerárak.
- 2.50: Pertsis Pall cigányzenekara.
- 3.30: Így látták a esillagok. Praznovszky Kálmán előadása.
- 3.50: Magyar zeneszerzők felőrája. 1. Doppler Ferenc: Két huszár, nyitány (Rádiózenekar, vez. Fridl Frigyes); 2. Hubay Jenő: Keringőparafraízis (hegedű: Kiss Ferenc); 3. Szabados Béla: Régi magyar táncsorozat (rádiózenekar, vez. Rajter Lajos); 4. Erkel: Verbunkos a „Névtelen hősök” c. operávil (rádiózenekar, vez. Rajter Lajos).
- 4.20: A hangjegyekről a bemutató előadásokig. A közvetítést az Operaház kulisszái mögött vezeti Vass István.
- 4.45: Időjelzés, hírek.
- 5.00: Légierők zenekara. Vezényel Dorozsai Károly. Bizet: Az arles-i lány, II. szvit.
- 5.20: Sportközlemények.
- 5.30: Szórakoztató muzsika. Winkler: Espanola, pasodoble (Erhard Bauschke zenekara); 2. Künneke: Suttogó sárgült levelek (zenekart vezényli Künneke); 3. Schnüsedar: Kolladrió (jazz orgonán: Adolf Wolff); 4. Koch: Dal az elföendő tavaszról (Karin Juel); 5. Grisoli: A kapitány (hegedű: Lec Pasini); 6. Frati—Olivieri: Violácska (Umoristico éneknégyes); 7. Gade: Féltékenység (Szabó Miklós verse, Kelly Anna); 8. Buday Dénes—Tóth: Kettős a Tábornokné című operettből (Simor Erzsi és Nagyajtai György); 9. Martiny Lajos: Lehet, hogy szeretsz, foxtrott (Holéczy együttes).
- 6.00: Munkástélóra.
- 6.30: Nyitányok. 1. Paisiello: Urhatnám szolgálo (EIAR szimfonikus zenekar, vez. Ugo Tansini); 2. Rossini: Olasz nő Algírban (filharmóniai zenekar); 3. Bizet: Carmen (milánói szimfonikus zenekar, vez. Molajóli); 4. Reznicek: Donna Diana (berliini állami zenekar, vez. Max Schönherr).
- 6.50: Hírek.
- 7.00: Zsidókérdés Magyarországon. XVII. rész: A magyarországi zsidó plutokrácia kialakulása. Bosnyák Zoltán, a Zsidókérdés Kutató Magyar Intézet igazgatójának előadása.
- 7.15: Beethoven: F-dúr szonáta zongorára és hegedűre (Tavaszi). Előadja Dohnányi Ernő és Zathureczky Ede. (Részlet a május 31-i vígadóbeli hangversenyből.)
- 7.40: Virraszt a magyar lélek. Pusztai Sándor dr. közvetítése az Örökimádás-templomból.
- 7.50: Hanglemezudonságok. Aulikki Rautawaara énekel. 1. Mozart: Varázsfuvola — Pamina áriája; 2. Mozart: Figaro lakodalma, ária; 3. Schubert: Te vagy a csend; 4. Sibelius: Nád, nád, susogj; 5. Melartin: Add nekem a szivedet.
- 8.10: A honvédelmi minisztérium Légtalmai Csoportfőnökségének közleménye.
- 8.25: Clement Károly emlékezete. A bevezetőt felolvassa Harsányi Gizl. Közreműködik Szabó Itonka és Koréh Endre. Rendező Kiszely Gyula. Zongorán Kísér Szöke Tibor dr.
- 8.55: Magyar tudós a háborúban. Borsos László dr. egyetemi nyilv. rk. tanár előadása.
- 9.10: Valakinek muzsikálnak. Toki Horváth Gyula cigányzenekara muzsikál. Közben: 9.25: Ftalati székelv tehetségek. Élesdy István festő műtermébe látogat Budinszky Sándor.
- 9.40: Hírek.
- 10.10: Hírek német nyelven.
- 10.20: Roosz Emil szalonegyüttese. 1. Koester: Az ifjúsg; 2. Junherr: Szerenád; 3. Escobar: Alkonyat Szevillában; 4. Vályi Wahl György: Verbunkos és friss; 5. Hlaszny Béla: Meg fogom a két kezed; 6. Lehár: Vadrózsák, keringő; 7. Sándor Jenő: Operett-és filmgyeveg.
- 11.00: Bölesödokok és szerenádok. Közreműködik Simonyné Groh Klára (hegedű) és Szabó Miklós (ének). Zongorán kísér Rieger Tibor dr.
- 11.45: Hírek.

BUDAPEST II. 2855 m

5—5.30: Hírek német, román, ruszin és horvát nyelven.

KISÉRLETI ADÓÁLLOMÁS

415,5 méteren

6—8.00: Gondfűző derű.

KASSA

- 6.00—8.30: Budapest I. műsora.
- 10.00—11.40: Budapest I. műsora.
- 11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.
- 12.00: Déli harangszó. Rákóczi fohásza és himnusz.
- 3.50-ig: Budapest I. műsora.
- 3.50: Nemzeti táncok.
- 4.15: Szlovák hallgatónknak: Szlovák dalok hanglemzről. Közben 16.25 óraker gazdasági szemle. „Baleset elleni védekezés vidéken.” (Felolvasás).
- 4.45—5.00: Időjelzés és hírek Budapest I.-ről.
- 5.00—5.30: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven Budapest II.-ről.
- 5.30: A Hevessy-együttes műsora.
- 6.00: Hires felvidéki várak: Torna. — Péchy Horváth Rezső előadása.
- 6.20: Tarka képek. 1. Ziehrer: A rezervista álma (Katona-zenekar); 2. Curt Mahr: Inccselkedés (harmónika; Walter Pörschumann); 3. Yoshitomo: Japán lámpatánc (vibrafon: Herbert Hertrampf); 4. Dicker: Hamupipőke nászmenete (Felix Lemeau zenekara); 5. Fink: Arnyjáték (Emanuel Rambour zenekara); 6. Hans Busch: Babi születésnapja (Hans Busch zenekara); 7. Ernst Fischer: A kis bolond (Bravur tánczenekar).
- 6.50—végig: Budapest I. műsora.

Délibáb

SZOMBAT

július 8

BUDAPEST I.

6.00: Üzen az otthon. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

6.25: Ébresztő. Torna.

6.45: Reggeli zene.

Közben

7.00: Hírek. Közlemények.

8.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.

8.30: A rádiózenekar műsorából. Vezényel Bertha István.

10.00: Hírek.

10.10: Délelőtti muzsika.

11.40: Móra Panku meséi.

12.00: Harangszó. Fohász. Himnusz.

Utána: Toki Horváth Gyula cigányzenekara muzsikál.

12.40: Hírek.

12.50: Weldinger Ede szalónczenekara. 1. Lincke: Operett-egyveleg; 2. Losonczi Lajos: Verbunkos szvit; 3. Roack: A két gitár; 4. Szabó Béla: Álom; 5. Becker: Amati szere-nád; 6. Siede: Szerelmi üze-net; 7. Buffo: Tempo.

1.25: Időjelzés.

1.30: Honvédeink üzennek. A Vöröskereszt bajtársi rádiószolgálat.

2.00: Háromnegyedütemben. 1. Haydn: Menuett (hegedű); 2. Mozart: a) B-dúr keringő; b) F-dúr keringő (zongora); Raoul von Koczalski; 3. Beethoven: Menuett, Op. 31. (zongora); Frederic Lamond; 4. Sibelius: Vallsi (hegedű); Eric Cronwall; 5. Saint-Saens: Tanulmányok keringőformában (zongora); Alfred Cortot; 6. Chopin: Mazurka, Op. 59. (zongora); Marguerite Long; 7. Granados: 3. spanyol tánc (szimfónikus zenekar).

2.30: Hírek.

2.45: Mindenből mindenkinek.

Közreműködik a rádiózenekar Rajter Lajos vezényletével, Török Erzsébet (ének), Roosz Emil szalónegyüttese, a Budapesti Hangversenyzenekar Paul Tibor vezényletével, Szabó Ilonka (ének) és Toki Horváth Gyula cigányzenekara.

4.00: Az elektromosság a gyógyászat szolgálatában. Kationa Sándor dr. előadása.

4.20: Horváth Jenő táncegyüttese játszik.

4.45: Időjelzés. Hírek.

5.00: Hangképek innen-onnan.

5.25: Honvédhangverseny. Közvetítés a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből. — Magyar-német bajtársi est a Magyar Vöröskereszt javára. I. rész: Német zeneszerzők művei. Közreműködik: Böszörményi Nagy Béla, Koréh Endre, Németh Klára, Szakolczay-Riegler Ernő és Zsámboki Miklós. A Zeneművészeti Főiskola Szimfónikus Zenekaráról vezényli: Unger Ernő.

6.40: Külügyl tájékoztató.

6.50: Hírek.

7.00: Német hallgatóknak.

7.35: Magyar zeneszerzők felőrája. A rádiózenekart vezényli Bertha István. Közreműködik Angyal Nagy Gyula. 1. Losonczy Dezső: Alföldi képek; 2. Kaesóh: Rákóczi megtérése (Angyal); 3. Sándor Jenő: Álmodó Tiszpart; 4. Huszka: Gül Baba — Az utolsó kívánságom (Angyal); 5. Lehár: Giuditta — Fény, lelkemnek fénye (Angyal); 6. Buttykay Ákos: Bolygó görög, baletzene.

8.00: Műsorunk következő száma: Símor Erzsébet és Kovács Károly. Komédiások. Jelenet. Irta Barsi Ödön.

8.15: Honvédeink nótát kérnek. Közreműködik Utry Anna és László Imre, kísér Bura Sándor cigányzenekara.

9.00: Aratás. Vitéz Szegedi László elbeszélése.

9.20: Büvös rózsza. Részletek Turry Peregrin operettjéből. Közreműködik Barabás Sári és Udvardy Tibor. A Székesfővárosi Zenekart vezényli Fridl Frigyes.

9.40: Hírek.

10.10: Hírek német nyelven.

10.20: Ki mit szeret. 1. Jakó Dezső: Magyar lovassági induló (Légierők zenekara, vez. Doroszlai Károly); 2. Raymond: Szívvedet a hű szívembe zárom (Ács verse, Kelly Anna); 3. Frekin: Az éjszaka mámorában (Omer-zenekar); 4. Winkler: Ujra elmúlt egy szép nap

(Rudi Schurlicke); 5. Buday Dénes: Mit ér (Halász Rudolf verse, Honthy Hanna); 6. Huszka: Szellők szárnyán Miklósi Andor); 7. Templin: Ritmusdobozok (Templin-zenekar); 8. Balázs Árpád: Marika (Antal Iván verse, László Imre); 9. Tagliaferri: Vidám refrén (Carlo Buti és énekkar); 10. Gossec: Gavott (orgona); Adolt Wolff); 11. Varnev: Kolibri (Lucrezia Borl); 12. Kaesóh: János vitéz — Egy rózsaszáj (Jámbor László); 13. Lavotta Rezső: Rég volt (Baranyai verse, Tamás Ilonka); 14. Gidulli: Karakter-polka; 15. Tosti: Ideál (Stracciari); 16. Johann Strauss: Császárkeringő (Erna Sack); 17. Tartini: A-dúr fuga (hegedű); Georg Kulenkampf); 18. Caccini: Amarilli (Hina Spani); 19. Ibert: A kis fehér csacsi (zongora); Emma Boinet); 20. Bizet: Carmen — Toreádor dal (Jámbor László); 21. Verdi: Otello, baletzene (milánói szimfónikus zenekar, vez. Molajoli); 22. Egyveleg Lortzing műveiből (Tresi Rudolph, Maria Luize Küster, Benno Arnold, Hans Heinz Nissen és Wilhelm Hillar).

11.45: Hírek.

BUDAPEST II. 238.5 m

5.00—5.30: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven.

5.30—6.00: A Földművelésügyi Minisztérium mezőgazdasági felőrája.

KISÉRLETI ADLÉLLOMÉS
415,5 méteren

6.00—8.00: Gondülő derű.

KASSA

6.00—8.30: Budapest I. műsora.

10.00—11.40: Budapest I. műsora.

11.40: Hírek magyar és szlovák nyelven, műsorismertetés.

12.00: Déli harangszó. Rákóczi fohásza és himnusz.

Utána

5.00-ig: Budapest I. műsora.

5.00—6.00: Budapest II. műsora.

6.00—végig: Budapest I. műsora.

VASÁRNAP

július 9

BUDAPEST I.

7.00: Fohász. Szózat. Reggeli zene.

7.25: Hírek.

7.35: Öszinte beszéd.

8.00: Schubert-művek.

9—9.55: Unitárius istentisztelet a Koháry-utcai templomból. Igét hirdet Csiky Gábor dr. esperes-lelkész. Az énekeket harmoniumon kíséri Nagy Sándor.

10—10.55: Református istentisztelet a Kálvin-téri templomból. Igét hirdet Bereczki Albert lelképásztor.

11—12.15: Egyházi ének és szentbeszéd a Szent Domonkosplébániatemplomból. A szentbeszédet mise előtt Dániel Ernő házfőnök mondja.

12.15: Az Operaház zenekarának műsorából. 1. Svendsen: Karnevál Párizsban (vez. Rajter Lajos); 2. Kenessey Jenő: Csizmás Jankó, baletttrészetek (Máthé Jolán, vez. a szerző); 3. Dohnányi Ernő: Rurallia Hungarica, szvit öt tételben (vez. a szerző).

Közben

1.00: Világnézeti akadémia. Mire tanított Prohászka Ottokár püspök.

1.45: Időjelzés, hírek.

2.00: Művészlemez. I. Dalművészetek és hangszerszólók. 1. Wagner: A bolygó hollandi, nyitány (bayreuthi ünnepi játékok zenekara, vez. Heinz Tietjen); 2. Verdi: Rigoletto, ária a II. felvonásból (de Luca); 3. Gounod: Mireille, kettős az V. felvonásból (Ferlady és Rambaud); 4. Bizet: Carmen — Kártyaárja (Emmi Leisner); 5. Liszt: Ad nos ad salutarem undam (bevezetés és fuga, orgona: Germani);

6. Puccini: Nyugat lánya, ária (Antonuo Molandri). II. rész: Händel: Vízi zene szvit.

2.55: Anyák öperee.

3.00: A földművelésügyi minisztérium rádióelőadásorozata: a) Sass Gábor: Balcsanak és lúsziveszedelem csépléskor; b) dr. Berzsenyi-Janosits László: Kapáljunk aratás után is.

3.45: Búza között, dőlő úton megy a lány. Karácsonyi Margit és Cselényi József énekel, kíséri Oláh Kálmán cigányzenekara.

4.30: Munkáestől a Verecek hágógig. Somody István előadása.

4.55: Hírek.

5.00: Könnyű zene — könnyű percek. A rádiózenekart vezényli Bertha István. Közreműködik Birkás Lilián, Tóth Valéria, Udvardy Tibor, Szabó Béla és a Földényi-énekkar.

6.15: Emlékezés az öreg házra. Dékány András elbeszélése.

6.35: Hallgassák meg, kérem, új műsoromat. Fodor János énekel, zongorán kíséri Székelyhídi Katalin. 1. Richard Strauss: Hullámos hajad bársonyát; 2. Richard Strauss: Ha téled válnom kell; 3. Tosti: Ideálok; 4. Hildach: Tavasz; 5. Dohnányi Ernő: népdalfeldolgozása: Az én ökröm, a Virág.

6.50: Hírek.

7.00: Századok táncal. Michnay Ödön vezényli a Budapesti Hangversenyzenekart. 1. XVII. század táncal. Erlebach: Táncszvit; 2. XVIII. század táncal. Mozart: Táncok; 3. XIX. század táncal. Johann Strauss: Mesél a Bécsi-erdő; 4. XX. század táncal: Losonczy Dezső: Táncszvit.

7.40: Hangképek a vasárnap sportjáról.

8.00: Cirkuszban. Az összekötőszöveget írta Endrődi Béla. Közreműködnek a Ságody-fivérek (xilofon) és a Kulcsár szájharmonika-kettős. Közben hanglemez.

9.00: Halhatatlan muzsika. A német birodalmi rádió műsorából. Beethoven: VII. szimfóniája. (A berlini filharmonikusok vezényli Furtwängler).

9.40: Hírek, sport- és löversenyeredmények.

10.10: Hírek német nyelven.

10.20: Magyar balettbemutató az Operaházban. Dorottya. Furesa táncjáték öt képben, Csokonai Vitéz Mihály komikus éposza nyomán. Zenéjét és szövegét írta Tóth Dénes. Vezényel Kenessey Jenő. (Hangfelvétel.)

11.05: Szórakoztató lemezek.

11.45: Hírek.

BUDAPEST II. 288.5 m

8.30—9.00: Hírek német, román, szlovák, ruszin és szerb nyelven.

5—5.30: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven.

KISÉRLETI ADÓÁLLOMÁS

415,5 méteren

3—4.00: Gondzűz derű.

KASSA

7.00—8.30: Budapest I. műsora.

8.30—9.00: Budapest II. műsora.

9.00—12.15: Budapest I. műsora.

12.15: Hírek és heti beszámoló.

12.30: Mesélő keringők. 1. Johann Strauss: Mesék a bécsi erdőből (Berlini német operaház zenekara); 2. Richartz: Mesék Bajorhonból (Bécsi Bohém zenekar); 3. Carena: Elsch-titkai (Bécsi Bohém zenekar); 4. Theo Mackeben: Müncheni mesék (Hans Bund zenekara); 5. Pazeller: Herkulesfürdői emlék (Bécsi Bohém zenekar).

1.00—5.00: Budapest I. műsora.

5.00—5.30: Hírek német, román, szlovák, ruszin és horvát nyelven Budapest II.-ről.

Kb.

5.30—végig: Budapest I. műsora.

Délibáb

A Délibáb rádiója

Igazi „rádiószerű“ műsort hallottunk a rádióban jún. 20-án. „Tavaszkisasszony elrepül“ című verses történettel Klamarik Lóránd búcsúztatta nyárforduló napján a tavaszt. A tehetséges fiatal szerző nemcsak a versírásban kitűnő, hanem a zenéhez is ért, s így igen ügyesen válogatta össze a szöveghez illő zeneszámokat, vagy talán mondjuk úgy, fordultos kis verseivel szellemesen kötötte össze azokat.

A kedvesen csengő verseket Gosztonyi Márta adta elő behízelgően. Kelly Anna, Járay József és Szepesi-Stowasser Irén adtak elő énekszámokat. A Rádiózenekart Bertha István vezényelte. A rendező Hegedűs Árpád volt.

Szokatlan számot iktatott műsorába a rádió. Az amerikai repülőtámadások adták Emödy Zoltánnak, a Világlap szerkesztőjének azt az alkalmat, hogy rövidhullámon üzenjen két ismerős amerikai magyar munkásnak, tengerentúlra. A magyar összetartozás gondolatát kívánta ébresztgetni az amerikai magyar munkásságban ez az előadás.

Az idén a budapesti közönség nem juthat cirkuszi előadásokhoz. A rádió ezt a hiányt is pótolni igyekszik és jövő vasárnap „Cirkuszban“ címmel zenés, mókás, igen szórakoztatónak ígérkező előadást tűzött műsorára. A „rádiócirkusz“ összekötő szövegét Endrődi Béla írta, akinek nevével egyre többször találkozhatunk a műsorban. Endrődi oly sok sikerült összeállításnak a szerzője, hogy ennek a cirkuszi számának is biztosan szép sikere lesz.

Sértő Kálmán, ez a tragikus sorsú, fiatalon elhunyt parasztköltő hánytvetett élete során nem igen juthatott verseivel a rádió nyilvánossága elé. Most, néhány évvel halála után a rádió teret adott Sértő verseinek és tehetsége méltatásának. Szerdán, július ötödikén Gombos Gyula, az ismertnevű, fiatal irodalomtörténész a rádió „Új magyar költők“ sorozatában Sértő Kálmán költészetéről beszél. Az előadás keretében Sértő Kálmán legszebb versei közül Patoky Jenő, a Nemzeti Színház tagja szaval.

Kedden, július 3-án adja a rádió az első nyári színházi közvetítését. Erdélyi Mihály „Cserebogár, sárga cserebogár“ című operettjét közvetítik az Erzsébetvárosi Színházból. Az új Erdélyi-operettnek pattogósütemű, fülbemászó zeneszámjai a rádió segítségével bizonyára igen hamarosan népszerűvé válnak.

Liffassy György
(Hétfi)

Csontos Gyula
(Keddi)

Thurzó Gábor
(Szerda)

Doby Julianna
(Csütörtök)

Simonyiné Groh Klára
(Péntek)

Barabás Sári
(Szombat)

Dékány András
(Vasárnap)

Michnay Ödön
(Vasárnap)

A „hogy volt“ felkiáltás nemcsak a könnyebb fajsúlyú operetteknel hangzik el a közönség ajkáról. Az operairodalomnak is van számos olyan értéke, mely nem egyszer ráltotta ki a közönségből ezt a felkiáltást. A rádió most, A. Balogh Pál rendezésében, „Hogy volt...“ címmel, érdekes számot közvetít hétfőn. Az előadás keretében egész sereg népszerű operáriát, dalműrészetet hallunk, olyan művekből, melyek valóban megérdemelten jutottak el a világsikerhez.

*

A magyar rádió igazgatósága közli, hogy ez év július 1-től lehetővé válik a rádióüzenetek közvetítése Észak- és Dél-Amerika felé. Minden magyar küldhet üzenetet amerikai rokonainak és ismerőseinek. A magyar rádió ezeket az üzeneteket rövidhullámon fogja továbbítani az észak- és délamerikai államokban élő magyarokhoz. Az üzenetek természetesen csak személyi és családi természetű közleményeket tartalmazhatnak. Az ötven szóznál nem hosszabb és magyar nyelven írt közleményeket „Rövidhullámú Posta“ jelzéssel kell a Magyar Rádió igazgatóságának beküldeni (Budapest, VIII., Sándor-utca 5/7.) A rádió csak olyan üzeneteket továbbít, melyeket a községekben a csendőrőrs, városokban a rendőrkapitányság, Budapesten a kerületi kapitányságok láttamoznak. Nem kell külön hangsúlyozni, hogy milyen jelentősége van annak, hogy az amerikai magyarokkal tartsuk a testvéri kapcsolatokat a háború ellenére s azért kívánatos, hogy mindazok, kiknek rokonai, ismerősei vannak az amerikai kontinensen, juttassa el üzenetét a magyar rádióhoz. Mindenki minden hónapban csak egy üzenetet küldhet.

A rádióposta fogadóóráját minden szerdán délután 5 órától 7 óráig tartja Budapest, V., Géza-u. 4. szám alatt, a Magyarok Világszövetsége irodahelyiségében.

*

Érdekes műsort sugároz a Magyar Rádió vasárnap este „Századok táncai“ címmel. A műsor folyamán áttekintő képet kapunk a tánczene fejlődéséről a XVII. századtól napjainkig. A XVII. század tánczenéjét Erlebach Táncszvitjéből ismerjük meg, míg a XVIII. század legelterjedtebb táncait Mozart műveiből válogatták össze. A XIX. század uralkodó tánca a keringő. A műsorban ezt a műfajt Johann Straussnak, a keringő halhatatlan és utólérhetetlen mesterének „Mésék a Bécsi-erdőből“ c. keringője képviseli. A hangverseny a mai kor tánczenéjével, Losonczy Dezső Táncszvitjével nyer befejezést. A hangversenyt Michnay Ödön állította össze és ő is vezényli a közreműködő Budapesti Hangversenyzenekart.

Ha m
az esz
Életre
mű le
De m
a vés
ámuly
a mű

Michelangeló szobra

BUONAROTTI MICHELANGELO :
(1475—1564)

Vittoria Colonnához

Ha megragadta már a szent művészet az eszmét, azt előbb agyagba gyúrja. Életre kél a gondolat, de durva mű lesz gyümölese ez első szülésnek.

De másodsorra, hogyha az egészet a véső márványból teremti újra: ámulva néz a nép elvakulva a műre, melyet a mester bevégzett.

Mi voltam én? Agyag-terv, durva vázlat, ki arra várt, úrnöm, hogy fűrge vésőd tökéletes művé formálja később. }

S formálni kezdél. Am egyszerre hátat fordítva itt hagytál: hitvány anyag nem méltó másra, szájalomra csak.

KÉPES GÉZA fordítása

Csoda

IRTA: ILLÉS ENDRE

Ebben az öreg kertben minden nagyon öreg volt: a kerítés, néhány gyümölcsfa, a gyalogutak; ide mintha öreg méhek jártak volna zümmögni, a föld is sovány és rongyos volt, csak a fű harsogott zölden és öntelten. Mint a kamaszok, olyan magas és nyurga volt a fű, mint a puli bundája, olyan sűrű, kócos és kifésülhetetlen. Napsütötte, meleg fű volt. A kert mélyén ezenkívül még egy vén teniszpálya tengődött. Ugy élt, mint a nyugdíjasok. Hálója rongyoltan lógott, fehér vonalait évekként azelőtt elmoshatták az esők, jóformán csak a salakja maradt. A rötös, vöröses salak, amelynek tölcéséres, gödrös síkja a pálya egyik sarka felé lejtősen megferdült, akár egy hűdött száj, — torz, furcsa mosolyával ki tudja, mire emlékezett?

Reggelenként egy mellékutcán siettem le a Gellérthegyről, itt a hegy lábánál érintetlenül áll egy-két ilyen régi kert, — ez volt közöttük a legelhagyatottabb, legelvadultabb. Itt szürkéllett a villamosmegálló vaslemezekből épített, szürkére festett váróháza is.

Ez tavalyelőtt volt.

Sokszor vártam a szűk járdán a nagy, sárga kocsikra. Tavaszi reggeleken álltam itt, amikor a fény olyan langyosan, vonalasan ért, mintha kertészakna rózsája öntötte volna. Nyári ájult délelőttök első hullámverésében szívtam errefelé türelmetlenül a cigarettámat. Esőben álltam itt, az őszt itt pillantottam meg. Vártam és közben a kertet néztem.

A kertet néztem?

Tulajdonképpen a kisleányok tetszettek. Majd mindegyik reggel két kisleányt találtam a kertben. Nem tudom, hogyan kerültek be; azt sem tudom, mi közük volt a kerthez. Az utcai ajtót nagy, löféjű lakat őrizte, ezt a lakatot mindig zárva találtam. Anyai kéz vezette volna a kisleányokat a kertbe, mint egy vakáció-ízű, nyári óvodába? Vagy valahonnan a szomszédból szöktek át? Az a nyolc-tíz perc, amíg a villamos megjött, kevésnek bizonyult ez ilyen titok megfejtéséhez.

A kisleányok mindig fehér ruhában ugráltak, öt-hatéves pöttön szöcskék voltak. A hangjuk vékony volt, a meztelen karjuk, meg a térdük is vékony; bokájukról már tavasszal lecsúszott a kis fehér harisnya. Ugráltak, cipeltek, el-elűntek a fűben. Mert az igazsághoz tartozik, hogy a fű elborította a kisleányokat; inkább csak a fejük meg a lábuk villant ki néha. Olyanok voltak, mint a bűvópatak.

Néha a teniszpályán találtam őket. Labdázta. Nem teniszütővel ütötték a labdát, a kezükbe fogták, úgy célozták meg egymást. Akié a labda volt, az mórrikált, már majdnem

elhajította, az
ütést várta, az
legfőként repü
rongyos hálót

S egy
fű felett.

Ennek

Azóta

s a nagy szün

Egy

de nagy hibát

a sarkon, —

meg, mert fu

A ke

s mint egy ö

történt. A ke

épült ház kör

öreg gyümölcs

kavicsos út v

volt többé

konyhakert,

az is őszi

állt már, a f

fagyott, kén

letlen tők fe

Csillogó,

sütésben te

ház, szürke f

kis fémesillár

volna. Me

néztem két é

idillemet, —

kerl, s most

és a ház el

ruhás, feket

asszony járk

tek, aszotta

egyiknek ke

vésbögre, a

időnkint, a

végű feket

tököket pis

tak, megál

tek.

Mi volt

Mintha

kert, hanen

tésén hajol

a tavalyi k

őregasszony

ügyanők ve

már kávét

koppantgat

gonosz tréf

az időnek.

fogtam m

vagyok-e n

nem volt

volt, a fű

csak az ör

tak, — hát

ügy siette

hogy még

riadt csod

elhajította, azután mégis visszazívta, fel-felemelte a karját, majd leeresztette: aki meg az ítést várta, az boldogan visított. Tenisz is volt ez, meg labdarúgás, meg háthaverés és legfőként repülés. Márcsak az elinduló kocsiól láttam, hogy a két kisleány végül átugorja a rongyos hálót és visszahuppan a kertbe, a vad, magas fűbe. Ugy kergetőztek, mint a lepkék.

S egy-egy reggelen nem is voltak ott, helyettük valóban csak lepkék cikáztak a fű felett.

Ennek két éve.

Azóta reggelenként másfelé kanyarodom a villamosmegállóhoz. Az a régi megálló s a nagy szürkére festett váróház, mint egy ósállat, kihalt erről a tájról.

Egy évig nem láttam a kisleányokat. A mult ősön, azonban mégis ott siettem le, de nagy hibát követtem el: nem reggel mentem arra, hanem délután fordultam be azon a sarkon, — igen, délután, s ezzel valami ősi rendet bontottam meg, egy csodát sérthettem meg, mert furcsa és érthetetlen büntetés ért.

A kert eltűnt, a kisleányok eltűntek, a teniszpálya meglebegettette rongyos hálót s mint egy öreg költözőmadár, mielőtt odaértem volna, elrepült. Gonosz, ellenséges csoda történt. A kert helyén egyemeletes, szürke kockaház állt. Minden megváltozott az újonnan épült ház körül. Az öntett, kócos, őserdei fűvet lekaszálták, kitépték, a földbe taposták, az öreg gyümölcsfák helyett fiatal csemetéket ültettek, az elvesző ösvény kanyargásában sárga-kavicsos út vezetett a házhoz, a lófejű lakat sem lógott többé a kertajtón, — egyáltalán nem volt többé kert, csak konyhakert, hagymakert, az is őszi pusztulásában állt már, a földön néhány fagyott, kénsárga, eszméletlen tök feküdt.

Csillogó, októberi nap-sütésben terpeszkedett a ház, szürke falában mintha kis fémcillámok szikráztak volna. Megbahonázottan néztem két év előtti őserdei idillemet, — igen, itt volt a kert, s most a ház állt itt; és a ház előtt két fekete-ruhás, feketekezdős öreg-asszony járkált. Töpörödöttek, aszottak, feketék. Az egyiknek kezében nagy kávésbögre, abból kortyolt időnkint, a másik gumivégű fekete botjával a tököket piszkálta. Járkáltak, megálltak, beszélgettek.

Mi volt ez?

Mintha nem a régi kert, hanem egy mese kerítésén hajoltam volna be: a tavalyi két kisleány két öregasszonnyá változott, ugyanók voltak, csak most már kávét ittak és bottal koppantgattak, — ilyen gonosz tréfái vannak néha az időnek. Hirtelen megfogtam magamat: meg-vagyok-e még? Mert a kert nem volt többé, a fű nem volt, a fák nem voltak, csak az öregasszonyok voltak, — hátra se fordultam, úgy siettem el. Félttem, hogy még velem is valami riadt csoda történik.

Reménykedő. Sajnálom, hogy közbejött akadályok miatt későn kap választ s azóta talán már el is dőlt élete nagy válsága. Pedig szerettem volna kicsit segíteni, jobb belátásra bírni. Mert, ha egy asszony azt mondja: „szeretem az uramat s csak vele akarnám leélni életemet”, akkor még könnyű tanácsot adni. Pár szó az egész: akkor éljen úgy, ahogy a férje kívánja. Nem kívánok lehetetlent: semmi szükség arra, hogy fiatal asszony idegen férfikkal táncoljon. Nem bűn ez, amíg a férje megengedi, de, ha a férfi ellenzi, a szerető feleség könnyű szívvel mond le erről a szórakozásról, hiszen nagyobb, mélyebb és maradandóbb öröm számára a nyugodt, békéses családi élet. Sajnos, attól félek, hogy férje betegesen féltékeny, bár, ahogy levelét újra elolvastam, be kellett látnom, hogy volt is rá oka. De kezdetben talán még csak visszafelé féltékenykedett, olyan férfiakra, akiket előtte ismert s akik régesréggen messze vannak már az életüktől. De, ha ezt tudta, akkor meg fokozottabban kellett volna vigyázni, hogy vélt okok helyett ne táplálja igazi tényekkel a folyton éber gyanút. Ha nagyon szereti, még meg lehet menteni a helyzetet. Abba azonban ne egyezzen bele, hogy Maga kérje a válást, mert akkor minden felelősséget el kell vállalnia. Már pedig azért, hogy egy

Kérem kedves olvasóimat, levelükre mindig írjanak jeligét, nevet és címet, mert enélkül a levélre nem válaszolhatok. Magánlevelet nem írhatok.

asszony nyilvános bálokon táncolt, férje jelenlétében a tisztesség keretein belül férfikkal beszélgetett, még soha nem mondtak ki válóperben hibásnak asszonyt, ha csak magától nem vállalt mindent, csak hogy szabadulhasson.

Dolgozni akarok! A Női Honvédelmi Munkára a helyi bizottságoknál kell jelentkeznie, s a városházán tudhatja meg, hol van ez a bizottság. Szeretem, hogy mindenáron dolgozni akar — bár most már amúgy is kötelező lesz ez a szolgálat. De mennyivel szebb így, hogy önként, szíve ösztönzésére akar feladatot vállalni s hazaszeretéből akarja nagy harcunkhoz hozzáadni a Maga erejét is. Ez a munka majd elfoglaltja és lehetővé teszi azt is, hogy ne törődjék azzal a férfival. Higgye el, csak szerencsétlenség származhatnék abból, ha teljesen átadná Magát ennek az érzésnek. Szegénységét nem titkolta, a férfi ismeri anyagi és társadalmi helyzetüket is. Ha tehát ilyen körülmények között kifogásolja ruházatát, családjára hivatkozva lekiésinyli munkakörét, sőt még hidegséggel is vádolja, nem igen számíthat tisztességes szándékokra. Már pedig a rossz szándékú férfitől menekülnie kell. Először a munkába, azután meg egy becsületos, hűséges férj karjába, aki meglegszik tiszta szívével, dolgoz kezével és örül, hogy leánykorában hűvös, tartózkodó volt és tisztaságot vitt Magával nászajándékkul. Segitse a jó Isten, kedvesem, hogy mielőbb nyugalmat találjon.

Dalma. Kedvesem, tizenhat éves leány ne küldözzön fényképeket idegen fiúknak, főképpen ne küldjön édesanyja tudtán kívül. Ha ezért a férfi megharagszik és örökre beszünteti a levelezést, még kisebb baj, mintha a fényképet többi hódítási jelvényével együtt mutogatja másoknak s egyszer, mikor nem is álmódja, mikor a legnagyobb fájdalom születhetik

belőle, megmutatja majd annak a férfinak is, aki komolyabban, igazabban foglalkozik Magával. Édesanyjával beszéljen meg mindent, korabeli leánya még nem félheti meg józanul az ilyen dolgokat.

19 éves tanárestalan. Jószívűsége ferde helyzetbe sodorta, de nem kell felnővénie ezt az alijában véve ártatlan dolgot. Ha elkerülhetetlen a megismerkedés, viselkedjék természetesen és érdeklődjék, nem tudnake valamit az eltűntről? Sejt-heti is, hogy szívéhez közel állt az a férfi és ma is visszavárja. Ha így beszél, senki nem magyarázhatja félre ártatlan sorait. Barátnőjének semmi körülmények között se nyilatkozzék úgy, ahogy nekem megírta. Ehhez a dologhoz másnak semmi köze. Ma nem botránkozhatik meg senki, hogy irt egy ismeretlen katonának, de ebből megszabbbmenő következtetések sem vonhat le senki.

Szöke kislány. Fialat leánykától nem vártam volna ilyen hamis írást, kedvesem. Azt hitte, nem tudom az első sorok után, hogy nem „barátnő”, hanem Maga a kis kaland szereplője? Fáj, hogy éppen debreceni gyermek irly ügyben: jobban szerettem volna, ha a mai időkhöz méltó kérdésben kerestett volna fel. Férfiak szemének nézegetésére nem vállalkozhatom, így nem is dönthetem el: csakugyan a kérdezett férfi látta-e a strandon? Vigyázzon, hasonló ismerkedésekből soha nem származott s nem is származhatik semmi jó.

Tapasztalatlan. Jobb lenne, ha édesapja kérdezné meg a férfi szándékát. Látszik, mennyire járatlan még s valószínűleg nem emberismerő. Beszélgessen vele édesapja, s akkor majd kiderül, mi a célja: szórakozás-e, vagy komoly terv.

Öszinte kérdés. Csak Maga dönthet. Senki más nem tudhatja: melyik emberhez vonzódik jobban.

Nőkről a

Írja: Mattyas

ALIG KÉSZÜ

a belvárosi sz...
Végre megértet...
hogy nem kel...
előre berubázk...
úgy sinek érte...
mérdek ruha...
dástól tönkr...
szekrényben,
ruhakonjunktú...
regdrága áráb...
a szalonok,
most — csodá...
feleannyiért...
azt az árut t...
s bárki köthe...
hogy még így...
nek rá.

Elsorolunk r...
delt a kevés...
megrendelések...
zöld santungk...
barbara-rózsas...
zal. Mindkett...
szabású. Fran...
santungkosztü...
nis kabátalj...
kat betakaró...
A kabát alj...
lér szegélyén...
met műcsipk...
nyi széles. F...
félleg raffia...
kelti és igen...
z anyagot.
Feltámadt...
bledésbe men...
hely finom...
fopszínű san...
nők mellett...
retruhák is...
ebből a színb...
jük közifestés...
lánytűk, t...
tek, repülőgé...
sapkás fejek...
talpú szandál...
szítik ezeket...
nyagokat, l...
szleleteiben, l...
z másik pora...
nt előd di...
ügyneveze...
títésnek ez...
től fogva...
az anyagot, n...
kevés áll ren...
re néha, de...
van az az elő...
az egyes pié...
szerü — tol...
ség nyílik.

Sötétkék vász...
kes, fehér és...
tázással

Nőkről a nőknek

Írja: Mattyaszy Katalin

ALIG KÉSZÜL ÚJ RUHA

a belvárosi szalonokban. Végre megértették a nők, hogy nem kell tíz évre előre beruházkodni, mert úgy sincs értelmük: a tömördek ruha a zsúfolódástól tönkremegy a szekrényben, a nagy ruhakonjunktúrában méregdrága árakat kértek a szalonok, amelyek most — csodálatosképp — feleannyiért is ugyanazt az árut tudják adni s bárki köthet fogadást, hogy még így sem fizetnek rá.

Elsorolunk néhány modellt a kevés számú, új megrendelések közül: füzöldi santungkosztüm, rebarbara-rózsaszínű blúzsal. Mindkettő egyszerű szabású. Franciás, fekete santungkosztüm, glocknis kabátaljjal, a vállakat betakaró gallérral. A kabát alján és a gallér szegélyén érdekes német műcsipke van, ujjnyi széles. Félíg lószőr, félíg raffia benyomását keltő és igen jól kitartja az anyagot.

Feltámadt a már rég ledésbe ment top szín, amely finom és elegáns. Főszíniú santungkosztümnök mellett könnyű szőtruhák is készülnek ebből a színből, legtöbbszörük kézfestéssel díszítve. Iránytűk, térképrezletek, repülőgépek, pilótasapkás fejek és magastalpú szandálok rajzai díszítik ezeket az egyszíni anyagokat, persze csak színeikben, kézzel festve. A másik poraiból Phönix-ant élődívatújdonság ügynevezett pié. A díszítésnek ez a módja látványosan fogyasztja ugyan az anyagot, melyből úgyis kevés áll rendelkezésünkre néha, de egyben megvan az az előnye is, hogy az egyes piék alatt egyszerű — toldási lehetőség nyílik.

Sötétkék vászonruha, érdekes, fehér és szürke mintázással (Bécsi modell)

Mindenkor egyszerűség és összhang legyen az öltözködésünkben. Fekete fürdőruha igen szép és előnyös alakot ad, de egy kis fehér vagy tarka rátéttel változatossá tehetjük. Piros kockás vászon fürdőruha, fehér napozó szoknyával és a fürdőruha anyagából bordur csík díszít

NYÁRI GONDOK

Mindenkinek titkos vágya, hogy a nyarat víz mellett, szabad levegőn töltsse. Idén nincs lázas készülődés, nincsenek fejtörő gondok, hogy — mennyi fürdőruhát, hány délelőtti, délutáni és estélyi ruhát vigyünk magunkkal?! Az egyszerű, sima, célszerű öltözködés az ideai nyár divatja. Fürdőruháinkat magunk varrjuk különböző maradék anyagokból. Az elhasznált karton, vászon vagy selyem ruhákból nagyon csinos és praktikus fürdőfelszerelést állíthatunk össze házilag. A sötét és világos színeket

olyképpen kombináljuk, hogy a sötét anyagból szabjunk a nadrágot s a világosból a felsőrészt. Tehát az ideai nyári divatnál a kombinálás és az egyszerűség érvényesül.

Bizonyára sok nőnek gondot okoz a nyári ruhagondok megoldása. Pedig aránylag egyszerűen megoldhatják a problémát. Akiknek régi fürdőruhájuk van, nyugodtan vegyék fel s ha attól félnek, hogy túltöltözöttek lesznek, egyszerű applikációkkal leegyszerűsítik hetik a régi, békebeli dolgaikat.

Idén is divat a kalap nélkülség, így érthető, hogy fokozottabb gondot kell fordítani a változótos hajviseletre.

A harisnyagondok sok bajt okoznak. Habtis délelőtt és délután teljér sen elfogadott strandok kívül is a harisnyán kívüli viselet, mégis este a leggyűnt harisnyát, mely a legjobb láb sem mutatós este. Különösen a korosabb hölgytársadalomra vonatkozik ez a szabály.

Mint minden divatnál a magastalpú cipődivat

Többől és vírágból összeállított nyári délutáni kalap

nak is megzásai. Ne h em magas mert bármjük is látságunkat, magas ta hat.

Ami a k illeti, a mé tyüket p tött, vagy bőző szinü kel. Eze üdén és nak.

nk.
ból
a
szit.
di-
és
ye-
tek
ru-
Pe-
en-
lé-
lő-
an-
él-
ek-
li-
út-
el-
ti
ar-
tő-
lő-
tót
a-
tis
Jör
ca-
én
él-
ere
tst
kc-
m-
za-
a-
a-
a-
t-

nak is megvannak a túl-
zásai. Ne hordjunk 10-15
cm magas talpú cipőket,
mert bármennyire növel-
jük is látszólagos magas-
ságunkat, a túlzottan
magas talp komikusan
hat.

Ami a kesztyűgondokat
illeti, a mérgegyűző kesz-
tyűket pótolhatjuk kö-
lött, vagy horgolt külön-
böző színű cérnakesztyűk-
kel. Ezek mindenkin
űden és fiatalosan hat-
nak.

Nagymintás selyem délutáni ruha kazakos megoldással

Fehér vászonruha, barna és sárga esiko-
zással. A ruha felsőrésze egészen zárt,
hátral gombolódik, japánba szabott ujjak-
kal és a szoknya alján keresztbe és hosz-
szába van szabva a esikozás

KÖNYV

Mikszáth : A NOSZTY-FIU ESETE TÓTH MARIVAL

Mikszáth Kálmán rejtett társadalomkritikájának élet mindig eltakarta a gyönyörű szépprózai nyelv és az az elragadó mesekedő, amellyel történeteit elénk tárta. A „Noszty fiú esete...” is tele van humorral, amely az emberi és társadalmi hibákat legelőviselettel képes fel-tárni, úgy hogy a legélesebben kifejezőtől réteg mutat rajta legjobban s közben fel-ébred benne titokban és lassan még a lelkiismeretfurdalás is. A régi vármegyei életnek az alakjait látjuk itt felvonulni, azokat az anekdóta-szerű ese-teleket, apró cselszövényeket, anyagi ügyekből folyó bonyo-dalmakal, amelyek egykor a vármegyében tipikusak vol-tak. Ma épp olyan magával-ragadó olvasmány, mint mikor a boldog Nagymagyarország idején először került ki a sajtó alól.

NAGYENYEDI DEMOKRITUS (ERDÉLYI RITKASÁGOK)

Túlás nélkül lehet állítani, hogy ezzel az érdekes címmel megjelenő erdélyi ritkaság a XVIII. század első feléről minden eddigi forrásnál gaz-dagabb és színesebb képét nyújtja Erdély társadalmi és művelődési képének. Szinte el sem lehet sorolni, hogy ez az élet hány oldaláról mu-talkozik itt meg, cseppel sem széplített, közvetlen valóságá-ban. E sokoldalú megvilágítása Erdély XVIII. századi mű-velődésének, közviszonyainak és az emberek akkori gondol-kodásának — a memoárokkal teljesen egyenrangú irodalmi emlékké teszi a Nagyenyei Demokritust, amely el ezután nem mellőzhet sem az iro-dalomtörténet, sem az egyház-, iskola-, család- vagy társa-dalomtörténet, amikor a régi Erdély szellemiségének hát-terét vizsgálja. Bevezetéssel és jegyzetekkel ellátta György Lajos.

Felkai Ferenc : HAJNAL ELŐTT

Felkai Ferenc, a nagysikerű színpadi és regényíró, aki érdekes, új meglátásaival, lebilineselő mondanivalóival mindig megtalálja az utat a közönséghez, „Hajnal előtt...” című munkájában is újszerű regényformában írja meg mondani-valóit. Az ember útját tárgyaltja, azt a történelmi utat, amely-nek kiinduló helye az Ósvölgy volt — vagy egy megelőző kul-túra, amelynek összeomlása után minden előről kezdődött. Nem történelmi leckét, adatokat ismertet, hanem merészen csapongó fantáziával vetíti eléink azokat a fontosabb mozza-nalokat, amelyek sorsunkat jeltik — és még ma is befolyá-solják.

Szili Leontin : SZERELMES MUZSIKUSOK

Szili Leontin új könyve a szerelem mindenható hatal-mát mutatja meg csodálatos költőiséggel. Azt tárja eléink, hogyan szövődik a szerelem a nagy muzsikuskok életébe, hogyan alakítja át egész valójukat és ösztönzi alkotásai-kat. Vonzó és meleg bensőséggel mondja el Bach, Beethoven, Mozart, Liszt, Verdi, Chopin és egy sereg más nagy muzsikuskok életének döntő epizódját, találkozásukat a szerelemmel, melynek sebét vagy boldogságát egész életükben szívóknak hordozták. Finom miniatűr mindegyik elbeszélése, belőlük regényes egységben jelenik meg az európai muzsika kétszáz esztendeje.

Frank Arnau : HALÁLRA ÍTÉLEM !

Frank Arnau, sok népszerű és kiváló regény írója „Ha-lálra ítélem !” című regényének hőse egy fiatal újságíró, aki lelkes odaadással és meggyőző hittel az igazságszolgáltatási gépezet feljlesztéséért és az igazságszolgáltatás megreformálá-sáért küzd. Nem hallgatják meg, nem veszik komolyan, hiába érvel a mult megrázó igazságügyi tévedéseivel, amelyek bár-mikor újra bekövetkezhetnek. Egy nap azután megdöbbenő fordulat következik be a fiatal újságíró életében : gyilkosság gyanújába keveredik. Az újságíró, aki az igazságügyi téve-dések ellen küzdött egész életében, most a sors különös akaratá-ból maga is csaknem ilyen Justizmord áldozatává válik. Már készítik a vesztőhelyet, amikor lüktető iramú, felejthetetlenü-izgalmas események során kiderül az igazság.

Cellini : ÖNÉLETRAJZ

Mindenki zavarban van, ha Cellinit akarja bemutatni, mert az emberiség történelmének egyik legfényesebb, leg-mozgalmasabb korában élt, az olasz renaissance-ban. Cel-lini sohasem készült írónak, csak szobraitra és ötvösmunkáira volt büszke. Mikor életrajzát egy tizenéves fiúcská-nak tollbamondta, maga sem gondolta volna, hogy oly remekművet alkotott, amely szobrait és ötvösműveit értékben messzi felülmulja. Mi hát a titka ennek a műnek, hogy írók és művészek lelkesednek érte ? Egy szóval felel-hetünk rá : az önéletrajzának titka az, ami minden halha-tatlan klasszikus mű : sikerült neki az életnek oly tömör és eleven képét ebbe az írásba belerejteni, hogy ma is minden oldalán a szemünk előtt lejátszódó valóság varázsá-val bűvöl el. A pezsgő, élettől viruló szép magyar nyelv-re való átvarázslást Horváth József végezte.

W

aki
mindig
című
adani-
mely-
5 kul-
lódött.
észen
rozza-
olyá-

at al-
lénk,
lébe,
ásai
ven,
sikus
mel,
kben
ölük
száz

Ha-
aki
atási
álá-
iába
bár-
entő
sság
éve-
alá-
Már
enü.

tni,
leg-
Cél-
üjra
ká-
oly
veit
ek,
tel-
ha-
nör
is
sá-
vre

Megint egy-
ajánlat: Finom márkás
külföldi porcellánt
Divatasarnokból!

Magyar Posta 1938. évi 11. számú kiadvány. Budapest, 1938. május 15. 11. számú kiadvány. Budapest, 1938. május 15. 11. számú kiadvány. Budapest, 1938. május 15. 11. számú kiadvány.

A grafit

IRTA: LŐRINCZY GYÖRGY

Zaj nélkül, de csak félig nyílt ki a tapétá-
ajtó s rajta borzas, szép fiatal női fej
kukucsált be és Völgyi Jusztin hátrafordult.
Nem az ajtónyitást érezte meg, hanem a
bajos látogatót, aki munkájából kizavarta,
Juliskát, gyönyörű, ifjú feleségét.

— Na, mi az, Juliska?

Juliska nekibátorodott. Belépett. Háta
mögött betette az ajtót és az frásztalhoz
sompolygott.

— Hát... Jusztin... Mondja, örökké
így tart ez?

Jusztin könnyedén elmosolyodott.

— Nem, édes, örökké semmi sem tart.

— Hát ezért lettem én a maga feleségévé?

Mi?

— Maga azért lett az én feleségemmé,
mert maga nagyon bájos. Túlságosan bájos.
Egy pillanatra megbolondultam.

Juliska duzzogott.

— Egy pillanatra?

— Egy pillanatban hosszú percek, órák...

Tündéralomban ragyogó valóság... —
szavaltva érzelmes pátozzsal Völgyi Jusztin
a saját maga versét, amire Juliska tüstént
ráismert. Neki írta azt valaha Völgyi Jusztin.
Valaha. Tavaly.

— Egy csók... — rebegette Juliska a
vers címét.

— Emlékszik? — szolt meghatódva Jusztin.

— Hogyne! Bezzeg, akkor!... Az ember
azt hitte volna...

— Mit hitt volna? Csak nem képzelte,
hogy majd az egész életemen át olyan
bolond leszek, amilyen völegénykoromban
voltam? Nem minden számárság/halhatatlan.

Juliska nevetett.

— A készülő remekműre céloz?

— Juliskal...

Juliska azonban nem ijedt meg. Sőt meg-
vetéssel nézett az frásztalra, ahol meg-
számlálhatatlan mennyiségű, szabályosan
kihegyezett plajbászok heverték, mintha
nekirontani készülnének a Jusztin előtt ásitó
üres papírlapoknak.

— Ennyi plajbász! És ennyi papíros!

MEGVÉTELRE KERESSEM A

HERDRES LEXIKON
Encyclopädia Italiana
GRANDE LAROUSSE

LEGUJABB KIADÁSÁT.

Ajánlatok e lap kiadóhivatalá-
hoz külden'ük „Lexikon” jellegre

Maga talán az egész hozományomat plaj-
bászba fektette. Mi? Vagy plajbászkereske-
dést akar nyitni?

— Nem. Hát tudja meg: drámát akarok
írni.

Juliska szánakozott.

— Drámát! Szegény Jusztin!

— Mit, szegény! — fortyant föl Jusztin.

— A plakátokat akarom látni! Völgyi Jusztin
világhírű drámája!

Juliska csak nevetett. És csóváltgatta
borzas fejcsékjét.

— Jobb volna, ha inkább épülő házunkra
gondolna. Az álomházra, amint mondta.
Mert nem elég fölépíteni, ki is kell azt fi-
zetni. Pedig holnap már a bokrétaünnepeket
tartják.

— Hát kifizetjük. A drámám fizeti ki,
igen. Az én plajbászaimban milliók laknak,
úgy nézzen rájuk.

Juliska odanézett a szürke grafitokra.

— Nem igen látom a milliókat.

— Persze, hogy nem látja. Maga csak
a házat látja. Csak a prózát. A grafitot.
És nem látja a házban az álmot. A grafit-
ban a dicsőség és hírnév aranykoszorúit.

Juliska megvetően biggyesztette föl kis
csigaszáját.

— Légvárak! Buborékok! Én nem hiszek
a lovgvárakban. Magyarán mondva: nem
hiszek a grafitokban.

— Majd hisz, ha a milliókat hozzák. És
kifizetik a házunk árát.

— Na, én azt hiszem, azt a házat az én
millióim fizetik ki.

— Sohal! A dráma... A grafit...

Juliska gúnyosan, majdnem illetlenül
kacagott.

— Maga azt hiszi, hogy a drámát a grafit
írja. De édes Jusztin, ha az embert a hal-
hatatlanság vágya gyöttri, akkor ne bízza
a dolgát a plajbászra. Az eszmét, a gondo-
latot, a művészetet magának az írónak
kell előteremtienie. Ő a szellem ura. A grafit
csak lakáj.

Jusztin hevesen tiltakozott.

— Felségsértés, amit maga beszél! A
grafitban lélek van!

— Szamárság! — nevetett Juliska. —
A grafit csak grafit. Kókler. Ámító.

— Juliskal

— Igen, kalandor! Becsalja a tilosba az
embert, aztán kineveti és a faképnél hagyja.
Bolond! Miért nem jársz a magad lábán?
A magad útján. Egyszóval: jön, vagy nem
jön?

Jusztin ámult. Még eddig szó se volt
arról, hogy valahová menjen, vagy ne men-
jen. Elnevette magát.

— Hová menjek, vagy ne menjek?

— Hát a házunkat megnézni. Mondtam,
hogy már készen van.

Völgyi Jusztin végignézte a feleségét,
tetőtől-talpig.

— De

ahogy lát

— Egy

jöjnek é

— Ő,

Juliska

— Jus

— Meg

magával

Juliska

csapta be

megváltv

jelkezett.

grafitoka

mintha

sekért. A

a papíro

valót ak

a szegén

ronyok

— Ha

Jusztin

tatott gr

kellene

Még j

a grafit

száguldo

és szág

nőtt a J

és végt

hegye,

nőtt, cs

veszette

a bará

fogyhat

A sor

mosoly

le a Ju

lapokon

hallatsz

ket zol

binok,

De r

vár ös

grafitt

tin gra

széjlel

békek

metlen

játéka

kereske

elő, d

maga i

tin pa

És a

iramba

érzi se

tozott.

grafito

folytat

rohant

nyom

már f

—

Két

tud a

megál

az új

ságát:

kacag

Az

— De édes, hiszen még föl sínes öltözve, ahogy látom.

— Egy óra múlva készen leszek. Bejöjtek érte?

— Ó, mindig szívesen látom! Juliska haragosan toppantott.

— Jusztin! Jön, vagy nem jön?

— Megyek! Hogyne mennék! Ki merne magával porbe szállni!

Juliska sarkon fordult. Kissé durcásan csapta be maga mögött az ajtót. S az igazat megvallva, Jusztin megkönnyebbülten föl lélekzett. Egymásután kapta kézbe a heverő grafitokat és gyöngéden megsimogatta őket, mintha engesztelné az elszenvetett sértésekért. Aztán annál hevesebben rontott neki a papiroslapoknak. Egy óra alatt tíz órára valót akart teremteni és szinte sarkantyúzta a szegény grafitokat. A szürke, puha szuronyok sorra letompultak.

— Ha sohasem fogyna el! — gondolta Jusztin és kidülledt a szeme, amíg az elkoptatott grafitokat sorra hegyezte. — Ha nem kellene minduntalan hegyezni!

Még jóformán ki se mondta, mikor már a grafit vad nyargalásba kezdett. Örülten száguldott keresztül-kasul a papiroslapokon és száguldása közben észrevétlenül összenőtt a Jusztin ujjával. Az ujjak megnyúltak és végtelen grafitokká változtak át, amelyek hegye, ahelyett, hogy kopott volna, egyre nőtt, csak nőtt és a grafitok mind eszeveszettebben szántották a papirosmezőkön a barázdákat. A gondolatok és képek kifogyhatatlan változatossággal omlottak elő. A sorok zengtek, daloltak, zokogtak és mosolyogtak. A dráma elevenen játszódott le a Jusztin káprázó szeme előtt a papiroslapokon. Szuffiták és kortinák suhogása hallatszott. Tündérvárak jelentek meg, amiket zord alabárdosok őriznek: félig cheru binok, félig centaurok.

De mikor Jusztin kinyújtja a kezét, a vár összeomlik: köd volt; az alabárdosok grafitná változnak és összeolvadnak a Jusztin grafitujjaival: a nimfák és a bokrok széjjelmálnak, a lucskos fűben tarkahátú békák ugrálnak és Jusztin a csalán kellemlen csipkedését érzi. A grafit csalfa játéka csak a költészet zagyva vegyeskereskedését és lármás kirakatait hordta elő, de a teremtő Génusz isteni szózata: maga a költészet, messzire elmaradt a Jusztin papirlepedőitől.

És a grafitok egyre nőnek és szakadatlan iramban rohannak, Jusztin már nem is érzi se kezét, se lábát; minden grafitná változott. Ujjai végét nem is látja, mert a grafitok, amint ujjaiából kinőttek és azokat folytatják, már ölnyi hosszúságúak. Már rohanás közben részegen botorkálnak és nyomukban új lepedők telnek meg. Jusztin már fél.

— Sose lesz vége!

Kétségbeesve tördelné a kezét, de nem tud a grafitához nyúlni, nincs mivel. Szeretné megállítani az örült grafitot és elválasztani az ujjaitól, hogy visszanyerhesse szabadságát: a maga esztét. De a grafit a szemébe kacsog és rohan tovább.

Az ajtó becsapódik és Jusztin fölriad.

Harisnya nélkül járhat

mert elesztító szőrnyövését — mely a férfiakra kiábrándítólag hat — a „NIPPON“ japán szőrnyelítő percek alatt, fájdalommentesen eltünteti az areról is! Ida K. úrnő írja nekünk: „Mai napig nem mertem strandra mutatkozni, annyira feszélyezett a szőrnyövés karomon és lábamon. Minden reményem elveszett, mikor barátom felhívta figyelmemet az Önök szőrnyelítőjére. Ezen páratlan hatású szer néhány perc alatt eltüntette a csúf szőrnyálaimat és utána testem sima és bársúlyosan üdévé vált.“ Hatásért felelősséget vállalunk. Eredménytelenség esetén a pénzt visszatérítjük. Szétküldés diszkrét. Ára 4.90 P, két tévely ára 7.50 P. Teljes kúra (három tévely) ára

9.60 P. Megrendelheti: „VALÉRIA“ vegyipar. Budapest VI., Szondy-u. 22./R. N. 217.

Megdörzsöli káprázó szemét s bámészan és kábultan nézi ujjait, amik görcsösen szorongatják a tűvé hegyezett grafitot. Az ajtóra tekint, ahol Juliska áll és mosolyog, mialatt a kesztyűjét húzogatja. Juliska, persze, nagyon szép.

— Na, Jusztin? Mehetünk?

Jusztin még nem tért magához. Bambán nézi a drámai lapokat és az alázatos grafitokat.

— Hová?

Juliska ránevet.

— Mintha nem tudná! Hát a házunkat megnézni. Ahogy beszéltük. Az álomházat!

Jusztin bosszúsán nagyot ránt a vállán.

— Álomházat! Nekem az Élet háza kell, fiam.

— Az élet! — mosolygott Juliska. — Az életet mi adjuk hozzá.

Jusztin föltápáskodott. Az asztalra dobta a kopott, gonosz grafitot. Az ingoványból, ahová álmban tévedt, kemény kockakőre lépett és az út végén fölragyogott előtte derűs napsütésben az otthon: az Élet háza.

HÓNALJIZZADÁS,

kéz- és lábizzadás és a velejáró kellemetlen tünetek, az átizzadt ruhák és azok elviselhetetlen szaga csaknem mindenki kétségbeesítő problémája.

„AXILLOL“

biztos és tökéletes szer a kellemetlen izzadás teljes megszüntetésére. Egyetlen

próba meglepő eredményt biztosít.
Szentlélek gyógyszerár Rt., ezelőtt
Török Patika Budapest, VI, Király u. 12

az olvasó rovata

ÜZENETEK:

Családjukat, rokonaikat, barátait, ismerőseiket szeretettel üdvözlök a Délibáb útján. Üzenik, hogy egészségesek és több levelet kérnek:

Kala Sándor honv., V. 675. (Szatmárnémeti).

Gergely Imre szkv., C. 918.

Ifj Győrössy Sándor őrv., P. 733.

Krista László honv., A. 289. (Tószeg).

Pelyvás Mihály őrv., K. 391. (Nagykálló).

Falucska Károly őrv., P. 288. (Biharnagybajom).

Bláge Antal őrv., P. 288. (Biharkeresztur).

Szabó Mihály tiz., V. 133. (Vajszló, Budapest).

Kosztka László honv., A. 289. (Kecskemét).

U. Gyetván József honv., A. 936.

Tihanyi Tamás szkv., C. 225.

Kékesi János őrv. M. 789. (Erdőváros, Budapest).

Borbáth Szöcs Ernő szkv., M. 789. (Erdőfüle, Szatmárnémeti).

Bagi Miklós honv., D. 653. (Jászapáti).

Russz József szkv., M. 788. (Marosvásárhely).

György István honv., M. 789. (Marosvásárhely).

Barabás Béla tiz., A. 739.

Halmal János honv., M. 433.

Ifj Schwáb Ferenc tiz., Z. 588. (Marosvásárhely).

Bukor József honv., L. 840. (Tószeg).

Zsákay Zoltán szkv., D. 788. (Debrecen).

Vaszkó Géza tiz., F. 472. (Túrkeve, Pártosfalva, Szabadka, Fápuszta, Gyoma, Endrőd, Kondoros, Dévaványa, Orosháza, Mezőtúr, Szarvas).

Krizsán József őrm., F. 698.

Matós József őrv., K. 135. (Kispest, Budapest, Sárospatak).

Burján Sándor honv., K. 135. (Kispest, Budapest, Sárospatak).

Bartha Lajos honv., K. 135. (Kispest, Budapest, Sárospatak).

Plaschil László honv., V. 760. (Mándok).

Birkás Lajos honv., Z. 902. (Nagyszénás).

Birkás István honv., D. 630. (Nagyszénás).

Major András honv., K. 334.

Miklé Géza szkv., A. 878. (Szinérváralja, Szilágycsehi).

Halász Sándor honv., C. 129.

Bednarik József honv., M. 629. (Komáromszemere).

Aradi József honv., M. 629. (Gyula).

Koskín József őrv., M. 629. (Nagyvárad).

Csikos Lajos zls., V. 800. (Kassa).

Fanesalszky József szkv., V. 800. (And).

Csordás János szkv., V. 800. (Polgárdi).

Bakó Béla honv., V. 800. (Kassa, Budapest).

Pásztor János honv., V. 800. (Alsóméra).

Geeső László honv., V. 800. (Megyaszó).

Antal István V. 187.

Maró Ferenc honv., Z. 686. (Szöny).

Fogarassy Szabó Zoltán szkv., M. 333.

(Marosvásárhely).

Mester József őrm., M. 333. (Sepsiszentgyörgy).

Páneczél József szkv., M. 333. (Marosvásárhely).

Gál Jenő őrv., M. 333. (Marosvásárhely).

Szikszai Miklós őrv., H. 726. (Erdőbénye).

Töke Ferenc szkv., C. 225. (Budapest).

Demus Károly tiz., B. 861. (Zopolyháza, Baja).

Baesa Mihály honv., B. 947. (Csanádapáca).

Palkó István honv., B. 947. (Békéscsaba).

Nagy Károly honv., B. 947. (Debrecen).

Csabán Nándor honv., A. 936.

Fridrich Jenő honv., A. 936.

Bagi Miklós honv., D. 653. (Jászapáti).

LEVELET KÉRNEK:

Kovács András honv., D. 602.

Pösze József honv., D. 602.

Sarkadi István honv., D. 602.

Makar János őrv., V. 914.

Boldoczky Imre honv., M. 829.

Varga Sándor honv., M. 829.

Ivor János honv., M. 829.

Kőrösi József zls., F. 702.

Tűri Rajmond őrm., F. 702.

Ragány Károly őrv., F. 702.

Prevozsnyák István őrv., F. 702.

Nagy János honv., F. 702.

Szabados Péter honv., F. 702.

Kozányi József honv., F. 702.

Welleska János honv., F. 702.

Bartha Dezső honv., F. 702.

Firma Kálmán honv., F. 702.

Díósi István honv., F. 702.

Lefkó Imre honv., F. 702.

Szabó Sándor honv., F. 702.

Barta Dezső tiz., P. 208.

Krecht Gyula őrv., P. 208.

Pelyvás Mihály őrv., K. 391.

Juros András honv., K. 391.

Hajdu János őrv., A. 949.

Szilfke Mihály honv., A. 949.

Szél Pál honv., L. 135.

Kiss Bertalan honv., V. 943.

Mudra András honv., V. 943.

Sztankó István honv., K. 391.

Polonkay Zoltán honv., K. 391.

Milu Miklós honv., K. 391.

A DÉLIBÁB HUMORA

A jótévő

— Hát akkor majd elküldöm neked a legújabb négykötetes regényemet!

— Nagyon jól fogod tenni, kedves barátom, úgys úgy halom, megint hideg télre lesz az idén kilátás!

Ezt is lehet!...

— Pincér, ebben a vendéglőben olyan eheletlen a koszt, hogy egy barátomnak sem ajánlhatom!...

— Akkor talán az ellenségeinek ajánlhatná uraságod!

Gondos ember

Kenéz rajta csipik, hogy hamisan kártyázik, hogy hamisan feleslegesre vonják, így védekeznek: — Csak nem vagyok bolond egyszerűen a szerencsére bízva nehezen megszerzett pénzemnek kockáztatni.

— Engedd meg drágám, hogy bemutassam a főnökömet.

Az akadály

Fényképész: No és most méllőztassék egy kissé barátságosabb arcot vágni!

Férj: Emma, eredj ki egy kicsit!

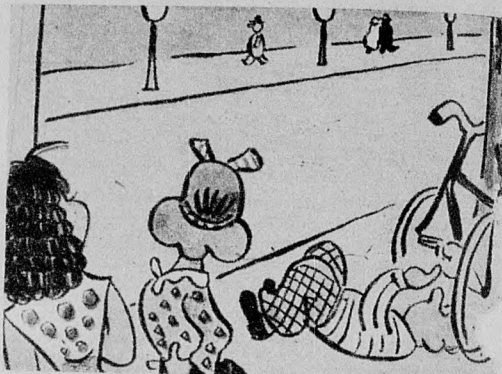
Moziban

— Kérek az első előadásra egy darab jétárú jegyet.

— Milyen címen kér ön jétárú jegyet?

— A félszememre vak vagyok.

— Azelőtt autója volt és most annak emlékéit idézi, amikor a kerékpárját javítja. (Woche)

Mai idők

— Barátom, a mai időkben mindenütt meggyorsult az élet üteme, csupán a nők maradnak mindig vissza.

— Hogy érted ezt? — Ugy, hogy egy nőnek ma is legalább harminc évesnek kell lennie, hogy huszonöt esztendősnak vallja magát.

Josnőnél

— Uram, vigyázzon, egy hízelgő ember nagyon udvarol a maga feleségének.

— Ez engem nem érdekel. — Nem féltékeny természet?

— Sem féltékeny, sem nősem vagyok.

A Szerkesztőség üzeni

Be nem kéri kéziratokat, rajzokat, fényképfelvételeket vissza nem küldünk, meg nem örüünk, azokért semmiféle felelősséget nem vállalunk. Kérdésekre csak e ravathat válaszolunk, levélben még válasz helyeg beküldése esetén sem adunk választ. Csak egy kérdésre válaszolhatunk. Művészek és közéleti szereplők; lakcímet, telefonszámát nem közölhetjük. Magánéletüket érintő kérdésekre nem válaszolunk.

Mudriezki Antal. Forduljon szakorvoshoz. Fodrász is jótanáccsal szolgálhat. — O. Zs., Szarvas. Nem kilátástalan. Fordítson több gondot a helyesírására! — Kunszentmárton Éva. Az említett film főszereplői Alida Valli és André Maltoni voltak. — Idegbeteg asszony, Cegléd. Közjegyző szükséges hozzá. Kérjen ügyvédtől tanácsot. — Gyöngyvirág 35, Kolozsvár. Versei közül egyik-másik tettsett nekünk. Irogasson tovább. Most sajnós, nem áll módunkban beküldött verseket közölni. — Megyeri Péter. Versei szépek, de sem visszaküldésre, sem más lapnak átadásra nem vállalkozhatunk. — M. E. Bp. Quantum satis. Nem jelentős írások. De azért próbálkozzék bármelyik zenei

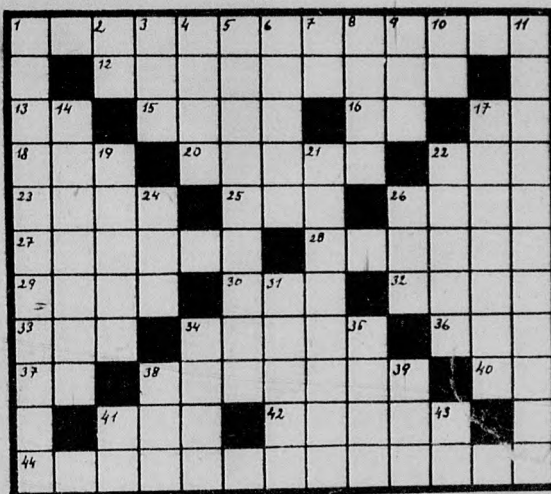
szerzőnknel. — Joly és Muel. A „Színház szerelmese” bemutatójáról nem tudunk. A második kérdéstről szó van, de még nem történt meg. — „Léva”. A kért szinész-nő tudomásunk szerint Romában maradt. Képert forduljon az Esperialhoz (Bpest, VII., Erzsébet-körút 13). — Yoga. A címet meg tudná adni a „Stádium” könyvkiadó. — Borsi Darázs J. Verseit elvettük. — „Jugu.” Az időjelző gép bűgása csak a figyelem felkeltését szolgálja. — Darázs Endre. Még nem került rájuk sor. — Ifju költő. Gratulálunk az önbizalmához. Mi nem vagyunk annyira elragadtatva, mint ön. — Barna. Nem falrengetőek, de kedvesek. — Ormányáság. Sokat kell még fejlődnie.

Felelős szerkesztő: BIBÓ LAJOS Szerkesztő: DÁLOKY JÁNOS
Felelős kiadó: PAIZS GÉZA. Kiadótulajdonos: Forrás Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt.,
Budapest, VII., Dohány-utca 12

KERESZTREJTVÉNY

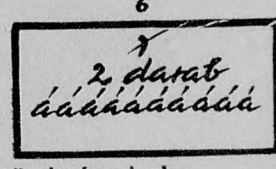
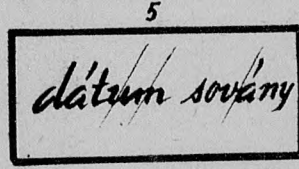
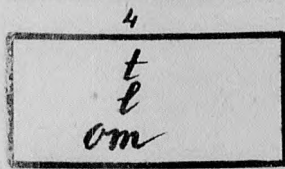
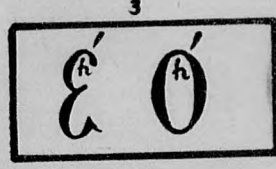
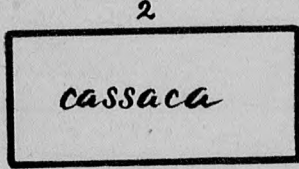
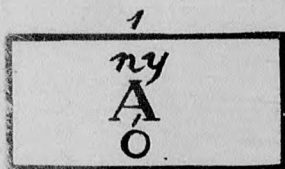
Vízszintes sorok: 1. Asztalosműhelyben van belőle (névelővel). 12. halnak ez a víz. 13. Német résznyírárság betűjele. 15. Üzletbarát. 16. Nemes eleje és vége. 17. Mássalhangzó kiejtve. 18. T. V. P. 20. Noád lakóhely, ékezet híján. 22. Káralap — römiben. 23. Ilyen csésze van. 25. A Szigeti veszedelm egyik vitéze. 26. Eletevének összege. 27. Hangszer és virág. 28. Névelő: a mohamedánok szent könyve. 29. Tenger — idegen nyelven. 30. löemelkedés. 32. Női becenév, elűszott ékezettel. 33. „Kor” betűi egyverve. 34. Föltl sonka. 36. Z-vel: rdélyi folyó. 37. Tagadó szó. 38. erakás. 40. Rangjelző szócseka. 41. rab méltóság, vezér. 42. Hatóságok egyik fel ezt a kérdést a „Neve” s „Születési helye” után. 44. A költészetben megfilmesített pompás renyó, a végén a szerző nevének kezdőbetűjével.

Függőleges sorok: 1. Sunyia. 2. É. 3. Női énekhang. 4. Gödröt ásít a földben. 5. Édesanya tesz a tarisznyájába, ha menni készül. 6. Mázolja. 7. Disznólak, ékezet híján. 8. R. N. D. 9. Gémes mássalhangzó. 10. Latin betűs magánhangzó. 11. Mostanában üzletek közt nagy divat. 14. Fia vagy lánya. 17. Európa és Ázsia. 19. Nagyszerű színészünk. 21. Odaüz. 22. Enyhe spicce van. 24. Betűkből

tevédik össze. 26. Éra. 31. Idegen női név. 34. Arab méltóság. 35. R. É. K. K. 38. Amerikai tábornok, a polgárháború egyik déli vezére. 39. A Balatonnál kezdődik és a Dunánál ér véget. 41. Főrangú rövidítés. 43. Az ABC-ben az L-betű van köztük.

BETŰREJTVÉNYEK

A mult számban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése

NIKE ÉR KARÁT
 IDEGENUTAKON
 VERÉS HALAD M
 Ó CSELEKEDETE
 ESZTI V LUG
 SL SEMIRAMIS
 ZO É ANILIN É
 IDEGEN PARDON
 NÁL SOHA RABE
 EZERIV CÉH OK
 K MAKACSKATA

A 26. szám betűrejtvényeinek megfejtése

1. Eperpálinka. 2. Feketekávé. 3. Körte-likőr. 4. Családiser. 5. Csemegebor. 6. Csopaki.

A DÉLIBÁB előfizetési ára: negyedévre 6 pengő, félévre 11 pengő 80 fillér. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 50 fillér.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány-u. 12. Telefon: Szerkesztőség: 225-461. Kiadóhivatal (reklamációk): 223-882, 423-771. Postatakarékpénztár: befizetési lap száma: 9244.

Ha kiolvasta a DÉLIBÁB-ot, küldje ki a frontra harcoló katonáinknak. Továbbítja a Vöröskereszt Budapest, VIII. ker., Baross-utca 15

Forrás Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt.

mélynnyomása, Budapest
 (Felelős vezető: Molnár József)

Délháb

BIZTOSÍTÁSI BÉLYEG

Csakis ez a bélyeg igazolja,
hogy Ön biztosítással kap-
csolatos heli eseményeken lya-
nak. Ne fogadja el a papot, ha
ez a bélyeg nincs rányomva!

Rév Erzsé

CSEREBOGÁR, SÁRGA CSEREBOGÁR
(Erzsébetvárosi Színház)

A:
napo
nek,
együ
szere
gyar
siass
meg
védn
seny
műv
dosk
szige
néző
tötte
tond
órán
tek,